

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย เสนอวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูป ตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพ ของผู้บริหารโรงเรียน และสถานภาพของครูผู้สอนที่ทำหน้าที่ครูวิชาการ โรงเรียน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับสภาพการจัดสอนซ่อม เสริม ประกอบด้วย การปฏิบัติตามหลักการสอนซ่อม เสริม การปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อม เสริม การปฏิบัติในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน การปฏิบัติในการ เตรียมการสอนซ่อม เสริม การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อม เสริม และการปฏิบัติในการติดตามและประเมินผลการจัด สอนซ่อม เสริม

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาการจัดสอนซ่อม เสริม ประกอบด้วย ปัญหาในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน ปัญหาในการ เตรียมการสอนซ่อม เสริม ปัญหาใน การดำเนินการสอนซ่อม เสริม และปัญหาในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อม เสริม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย

1. สถานภาพของผู้บริหารโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุทัยธานี เป็นข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ วุฒิการศึกษา ระยะเวลาดำรงตำแหน่งผู้บริหาร โรงเรียน จำนวนคาบที่ทำการสอนต่อสัปดาห์ และประสบการณ์เกี่ยวกับการสอนซ่อม เสริม

2. สถานภาพของครูผู้สอนที่ทำหน้าที่ครูวิชาการโรงเรียน ในสังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี เป็นข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ วุฒิการศึกษา ระยะเวลาในการรับราชการครู จำนวนคาบที่ทำการสอนต่อสัปดาห์ หน้าที่พิเศษนอกเหนือจากการ สอน และประสบการณ์เกี่ยวกับการสอนซ่อม เสริม

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ (Percentage)
จำแนกตามประเภทโรงเรียนที่ศึกษา คือ โรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน โรงเรียนที่มีครู
พอดีชั้นเรียน โรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน และข้อมูลรวม แล้วนำเสนอในรูปตาราง
ประกอบคำบรรยาย ดังเสนอไว้ในตารางที่ 1 - 2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 สถานภาพของผู้บริหารโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี

สถานภาพของผู้บริหารโรงเรียน	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ								
1.1 ชาย	64	92.75	54	93.10	128	96.24	246	94.62
1.2 หญิง	5	7.25	4	6.90	5	3.76	14	5.38
2. วุฒิการศึกษา								
2.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	14	20.29	14	24.14	34	25.56	62	23.85
2.2 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	54	78.26	44	75.86	98	73.68	196	75.38
2.3 ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	1	1.45	-	-	1	0.75	2	0.77
3. ระยะเวลาดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน								
3.1 น้อยกว่า 6 ปี	42	60.87	15	25.86	22	16.54	79	30.38
3.2 6 - 10 ปี	15	21.74	14	24.14	25	18.80	54	20.77
3.3 11 - 15 ปี	6	8.70	10	17.24	35	26.32	51	19.62
3.4 16 - 20 ปี	2	2.90	5	8.62	17	12.78	24	9.23
3.5 มากกว่า 20 ปี	4	5.80	14	24.14	34	25.56	52	20.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สถานภาพของผู้บริหารโรงเรียน	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้นเรียน		รวม	
	N=69		N=58		N=133		N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4. จำนวนคาบที่ทำการสอนต่อสัปดาห์								
4.1 ไม่มีชั่วโมงสอน	-	-	-	-	6	4.51	6	2.31
4.2 น้อยกว่า 15 คาบ (น้อยกว่า 5 ชั่วโมง)	-	-	5	8.62	13	9.77	18	6.92
4.3 15 - 30 คาบ (5 - 10 ชั่วโมง)	11	15.94	14	24.14	75	56.39	90	34.62
4.4 31 - 45 คาบ (11 - 15 ชั่วโมง)	3	4.35	5	8.62	17	12.78	25	9.62
4.5 46 - 60 คาบ (16 - 20 ชั่วโมง)	2	2.90	5	8.62	8	6.02	15	5.77
4.6 61 - 75 คาบ (21 - 25 ชั่วโมง)	33	47.83	22	37.93	11	8.27	66	25.38
4.7 มากกว่า 75 คาบ (มากกว่า 25 ชั่วโมง)	20	28.99	7	12.07	3	2.26	30	11.54
5. ประสบการณ์เกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม								
5.1 เคยศึกษาจากสถาบันการศึกษา	25	36.23	9	15.52	35	26.32	69	26.54
5.2 เคยเข้ารับการอบรม	25	36.23	21	36.21	49	36.84	95	36.54
5.3 ศึกษาจากตำราและเอกสารด้วยตนเอง	50	72.46	41	70.69	86	64.66	177	68.08
5.4 ไม่เคยศึกษาเลย	1	1.45	2	3.45	4	3.01	7	2.68

จากตารางที่ 1 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้บริหารโรงเรียน ในสังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี หากพิจารณาจำแนกตามเพศ ปรากฏว่า ผู้บริหารโรงเรียนทุกประเภท ได้แก่ โรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน โรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน และโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 92.75, 93.10 และ 96.24 ตามลำดับ เป็นเพศชาย เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ปรากฏว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 94.62 เป็นเพศชาย

หากพิจารณาจำแนกตามวุฒิการศึกษา ปรากฏว่า ผู้บริหารโรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 78.26, 75.86 และ 73.68 ตามลำดับ มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ปรากฏว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 75.38 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

หากพิจารณาจำแนกตามระยะเวลาดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน ปรากฏว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน และผู้บริหารโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 60.87 และ 25.86 ตามลำดับ ดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนน้อยกว่า 6 ปี สำหรับผู้บริหารโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 26.32 ดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนมาระหว่าง 11 - 15 ปี เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ปรากฏว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 30.38 ดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนน้อยกว่า 6 ปี

หากพิจารณาจำแนกตามจำนวนคาบที่ทำการสอนต่อสัปดาห์ ปรากฏว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน และผู้บริหารโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 47.83 และ 37.93 ตามลำดับ ทำการสอนระหว่าง 61 - 75 คาบ (21 - 25 ชั่วโมง) ต่อสัปดาห์ สำหรับผู้บริหารโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 56.39 ทำการสอนระหว่าง 15 - 30 คาบ (5 - 10 ชั่วโมง) ต่อสัปดาห์ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ปรากฏว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 34.62 ทำการสอนระหว่าง 15 - 30 คาบ (5 - 10 ชั่วโมง) ต่อสัปดาห์

หากพิจารณาจำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับการสอนซ่อม เสริม ปรากฏว่า
ผู้บริหารโรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 72.46, 70.69 และ 64.66
ตามลำดับ ศึกษาจากคำราและเอกสารด้วยตนเอง เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว
ปรากฏว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 68.08 ศึกษาจากคำราและเอกสารด้วยตนเอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 สถานภาพของครูผู้สอนที่ทำหน้าที่ครูวิชาการโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี

สถานภาพของครูผู้สอน	ร.ร.ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร.ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร.ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	N=69		N=58		N=133		N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ								
1.1 ชาย	39	56.52	19	32.76	70	52.63	128	49.23
1.2 หญิง	30	43.48	39	67.24	63	47.37	132	50.77
2. วุฒิการศึกษา								
2.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	26	37.68	10	17.24	21	15.79	57	21.92
2.2 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	43	62.32	48	82.76	111	83.46	202	77.69
2.3 ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	-	-	-	-	1	0.75	1	0.38

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สถานภาพของครูผู้สอน	ร.ร.ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร.ครูพอดีชั้นเรียน N=58		ร.ร.ครูมากกว่าชั้นเรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. ระยะเวลาในการรับราชการครู								
3.1 น้อยกว่า 6 ปี	6	8.70	4	6.90	3	2.26	13	5.00
3.2 6 - 10 ปี	33	47.83	24	41.38	34	25.56	91	35.00
3.3 11 - 15 ปี	19	27.54	20	34.48	48	36.09	87	33.46
3.4 16 - 20 ปี	9	13.04	5	8.62	26	19.55	40	15.38
3.5 21 - 25 ปี	-	-	4	6.90	12	9.02	16	6.15
3.6 26 - 30 ปี	1	1.45	1	1.72	7	5.26	9	3.46
3.7 มากกว่า 30 ปี	1	1.45	-	-	3	2.26	4	1.54

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สถานภาพของครูผู้สอน	ร.ร.ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร.ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร.ครูมากกว่าชั้น เรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4. จำนวนคาบที่ทำการสอนต่อสัปดาห์								
4.1 น้อยกว่า 15 คาบ (น้อยกว่า 5 ชั่วโมง)	1	1.45	1	1.72	1	0.75	3	1.15
4.2 15 - 30 คาบ (5 - 10 ชั่วโมง)	5	7.25	6	10.34	9	6.77	20	7.69
4.3 31 - 45 คาบ (11 - 15 ชั่วโมง)	1	1.45	2	3.45	4	3.01	7	2.69
4.4 46 - 60 คาบ (16 - 20 ชั่วโมง)	2	2.90	3	5.17	21	15.79	26	10.00
4.5 61 - 75 คาบ (21 - 25 ชั่วโมง)	31	44.93	24	41.38	70	52.63	125	48.08
4.6 มากกว่า 75 คาบ (มากกว่า 25 ชั่วโมง)	29	42.03	22	37.93	28	21.05	79	30.38

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สถานภาพของครูผู้สอน	ร.ร.ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร.ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร.ครูมากกว่าชั้นเรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5. หน้าที่พิเศษนอกเหนือจากการสอน								
5.1 เจ้าหน้าที่ธุรการ	19	27.54	11	18.97	21	15.79	51	19.62
5.2 เจ้าหน้าที่การเงิน	22	31.88	22	37.93	39	29.32	83	31.92
5.3 เจ้าหน้าที่พัสดุ	20	28.99	13	22.41	22	16.54	55	21.15
5.4 รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน	20	28.99	18	31.03	24	18.05	62	23.85
5.5 รับผิดชอบกิจกรรมสหกรณ์	13	18.84	12	20.69	25	18.80	50	19.23
5.6 รับผิดชอบโครงการส่งเสริมประชาธิปไตย	15	21.74	8	13.79	25	18.80	48	18.46
5.7 ครูบรรณารักษ์	12	17.39	8	13.79	18	13.53	38	14.62
5.8 ครูอนามัยโรงเรียน	2	2.90	3	5.17	5	3.76	10	3.85
5.9 ครูวิชาการกลุ่มโรงเรียน	2	2.90	2	3.45	12	9.02	16	6.15

ตารางที่ 2 (ต่อ)

สถานภาพของครูผู้สอน	ร.ร.ครูไม่ครบชั้นเรียน N=69		ร.ร.ครูพอดีชั้นเรียน N=58		ร.ร.ครูมากกว่าชั้นเรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
6. ประสบการณ์เกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม								
6.1 เคยศึกษาจากสถาบันการศึกษา	22	31.88	21	36.21	39	29.32	82	31.54
6.2 เคยเข้ารับการอบรม	21	30.43	17	29.31	49	36.84	87	33.46
6.3 ศึกษาจากตำราและเอกสารด้วยตนเอง	48	68.57	45	77.59	99	74.44	192	73.85
6.4 ไม่เคยศึกษาเลย	3	4.35	4	6.90	4	3.01	11	4.23

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 2 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของครูผู้สอนที่ทำหน้าที่ครูวิชาการ โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี หากพิจารณาจำแนกตามเพศ ปรากฏว่า ครูผู้สอนที่ทำหน้าที่ครูวิชาการในโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน และโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 56.52 และ 52.63 ตามลำดับ เป็นเพศชาย สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 67.24 เป็นเพศหญิง เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ปรากฏว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 50.77 เป็นเพศหญิง

หากพิจารณาจำแนกตามวุฒิการศึกษา ปรากฏว่า ครูผู้สอนที่ทำหน้าที่ครูวิชาการในโรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 62.32, 82.76 และ 83.46 ตามลำดับ มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ปรากฏว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 77.69 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

หากพิจารณาจำแนกตามระยะเวลาในการรับราชการครู ปรากฏว่า ครูผู้สอนที่ทำหน้าที่ครูวิชาการในโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน และโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 47.83 และ 41.38 ตามลำดับ รับราชการมาระหว่าง 6 - 10 ปี สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 36.09 รับราชการครumarะหว่าง 11 - 15 ปี เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ปรากฏว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 35.00 รับราชการครumarะหว่าง 6 - 10 ปี

หากพิจารณาจำแนกตามจำนวนคาบที่ทำการสอนต่อสัปดาห์ ปรากฏว่า ครูผู้สอนที่ทำหน้าที่ครูวิชาการในโรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 44.93, 41.38 และ 52.63 ตามลำดับ ทำการสอนระหว่าง 61 - 75 คาบ (21 - 25 ชั่วโมง) ต่อสัปดาห์ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ปรากฏว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 48.08 ทำการสอนระหว่าง 61 - 75 คาบ (21 - 25 ชั่วโมง) ต่อสัปดาห์

หากพิจารณาจำแนกตามหน้าที่พิเศษนอกเหนือจากการสอน ปรากฏว่า ครูผู้สอนที่ทำหน้าที่ครูวิชาการในโรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 31.88, 37.93 และ 29.32 ตามลำดับ เป็นเจ้าหน้าที่การเงิน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ปรากฏว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 31.92 เป็นเจ้าหน้าที่การเงิน

หากพิจารณาจำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม ปรากฏว่า
ครูผู้สอนที่ทำหน้าที่ครูวิชาการในโรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 68.57, 77.59
และ 74.44 ตามลำดับ ศึกษาจากตำราและเอกสารด้วยตนเอง เมื่อพิจารณาโดยรวม
แล้ว ปรากฏว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 73.85 ศึกษาจากตำราและเอกสารด้วยตนเอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับสภาพการจัดสอนซ่อม เสริมในโรงเรียน สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี ประกอบด้วย

1. การปฏิบัติตามหลักการจัดสอนซ่อม เสริม
2. การปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อม เสริม
3. การปฏิบัติในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน
4. การปฏิบัติในการ เตรียมการสอนซ่อม เสริม
5. การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อม เสริม
6. การปฏิบัติในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อม เสริม

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของผู้บริหารโรงเรียนและของครูผู้สอน โดยการ
แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ (Percentage) จำแนกตามประเภทโรงเรียนที่ศึกษา
คือ โรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน โรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน โรงเรียนที่มีครูมากกว่า
ชั้นเรียน และข้อมูลรวม แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ดังเสนอในตารางที่

3 - 8

ศูนย์วิทยพัชรากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 การปฏิบัติตามหลักการจัดสอนซ่อม เสริม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี

การปฏิบัติตามหลักการจัดสอนซ่อม เสริม	ร.ร.ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร.ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร.ครูมากกว่าชั้นเรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ขั้นตอนแรกของการดำเนินการจัดสอนซ่อม เสริม								
1.1 การวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน	57	82.61	46	79.31	96	72.18	199	76.54
1.2 การเตรียมการสอนซ่อม เสริม	8	11.59	8	13.79	24	18.05	40	15.35
1.3 การดำเนินการสอนซ่อม เสริม	3	4.35	1	1.72	8	6.02	12	4.62
1.4 การติดตามและประเมินผลการสอนซ่อม เสริม	1	1.45	3	5.17	5	3.76	9	3.46

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การปฏิบัติตามหลักการจัดสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=69		N=58		N=133		N=260	
2. การปฏิบัติ เพื่อให้ นักเรียน เห็นประโยชน์และเกิด เจตคติที่ดีต่อการสอนซ่อม เสริม								
2.1 การแจ้งผลการเรียนให้นักเรียนทราบ .	38	55.07	27	46.55	67	50.38	132	50.77
2.2 การแจ้งให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องของ ตนเอง	33	47.83	33	56.90	65	48.87	131	50.38
2.3 จัดบทเรียนให้เหมาะสมกับความสามารถ ของนักเรียน	37	53.62	32	55.17	68	51.13	137	52.68
2.4 จัดบทเรียนตามความต้องการและความ สนใจของนักเรียน	25	36.23	10	17.24	24	18.05	59	22.69
2.5 ชี้แจงจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อม เสริม ให้นักเรียน เข้าใจ	30	43.84	29	50.00	61	45.86	120	46.15

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การปฏิบัติตามหลักการจัดสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร. ครูมากกว่าชั้นเรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. การจัดเวลาในการสอนซ่อม เสริม								
3.1 จัดเวลาสอนแต่ละครั้งไม่ให้นานเกินไป	52	75.36	43	74.14	92	69.17	187	71.92
3.2 ใช้เวลาเท่ากับเวลาที่ใช้สอนตามปกติ	4	5.80	1	1.72	2	1.50	7	2.68
3.3 จัดเวลาสอนตามความต้องการของนักเรียน	14	20.29	8	13.79	10	7.52	32	12.31
3.4 จัดเวลาสอนให้เหมาะสมกับนักเรียน	7	10.14	4	6.90	9	6.77	20	7.69
3.5 จัดเวลาสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาบทเรียน	41	59.42	34	58.62	99	74.44	174	66.92

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การปฏิบัติตามหลักการจัดสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=69		N=58		N=133		N=260	
4. การเลือกวิธีการสอนซ่อม เสริม								
4.1 ใช้วิธีการสอนใหม่ ๆ ไม่ซ้ำกับวิธีการเดิม								
ที่นักเรียน เรียนมาแล้ว	25	36.23	24	41.38	53	39.85	102	39.23
4.2 ใช้กิจกรรมและอุปกรณ์การสอนหลาย ๆ อย่าง	21	30.43	15	25.86	52	39.10	88	33.23
4.3 ใช้วิธีการสอน เช่นเดียวกับการสอนตามปกติ	20	28.99	15	25.86	37	27.82	72	27.69
4.4 ใช้วิธีการสอนและสื่อการสอนที่เหมาะสมกับ								
ข้อบกพร่องและปัญหาของนักเรียน	51	73.91	44	75.86	102	76.69	197	75.77

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การปฏิบัติตามหลักการจัดสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=69		N=58		N=133		N=260	
5. การดำเนินการสอนซ่อม เสริม								
5.1 เริ่มสอนความรู้ใหม่ที่นักเรียนไม่เคยเรียนมาก่อน	5	7.25	3	5.17	10	7.52	18	6.92
5.2 เริ่มสอนจากสิ่งที่นักเรียนรู้อยู่แล้วไปหาสิ่งที่ยังไม่รู้	33	47.83	35	60.34	76	57.14	144	55.38
5.3 สอนทบทวนบทเรียนที่นักเรียนเรียนมาแล้วในชั้นเรียนปกติ	55	79.71	37	63.79	107	80.45	199	76.54
5.4 สอนในสิ่งที่นักเรียนต้องการและสนใจ	19	27.54	10	17.24	29	21.80	58	22.31

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การปฏิบัติตามหลักการจัดสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร. ครุมากกว่าชั้น เรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
6. การปฏิบัติกับนักเรียนที่ เข้ารับการสอนซ่อม เสริม								
6.1 กระตุ้นและให้กำลังใจนักเรียน	47	68.12	45	77.59	96	72.18	188	72.31
6.2 กระตุ้นให้นักเรียนแข่งขันกับผู้อื่น	26	37.68	14	24.14	42	31.58	82	31.54
6.3 การแจ้งผลการ เรียนซ่อม เสริมให้นักเรียน ทราบ	25	36.23	24	41.38	46	34.59	95	36.54
6.4 ประเมินผลนักเรียนทุกครั้งหลังจาก สอนซ่อม เสริม	46	66.67	32	55.17	95	71.43	173	66.54

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 3 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหลักการจัดสอนซ่อม เสริมใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี ผลการวิจัยพบว่า ขั้นตอนแรกของการดำเนินการจัดสอนซ่อม เสริมในโรงเรียนทุกประเภท ได้แก่ โรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน โรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน และโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 82.61, 79.31 และ 72.18 ตามลำดับ ดำเนินการโดยการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน ร่องลงมาสำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ได้แก่ การเตรียมการสอนซ่อม เสริม คิดเป็นร้อยละ 11.59 และ 18.05 ตามลำดับ และการดำเนินการสอนซ่อม เสริม คิดเป็นร้อยละ 4.35 และ 6.02 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน ได้แก่ การเตรียมการสอนซ่อม เสริมและการติดตามและประเมินผลการสอนซ่อม เสริม คิดเป็นร้อยละ 13.79 และ 5.17 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 76.54 ดำเนินการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน ร่องลงมาได้แก่ การเตรียมการสอนซ่อม เสริม และการดำเนินการสอนซ่อม เสริม คิดเป็นร้อยละ 15.35 และ 4.62 ตามลำดับ

การปฏิบัติ เพื่อให้ นักเรียน เห็นประโยชน์และเกิด เจตคติที่ดีต่อการสอนซ่อม เสริม สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 55.07 ใช้วิธีแจ้งผลการเรียนให้นักเรียนทราบ ร่องลงมาได้แก่ การจัดบทเรียนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและการแจ้งให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 53.62 และ 47.83 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 56.90 ใช้วิธีการแจ้งให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องของตนเอง ร่องลงมาได้แก่ การจัดบทเรียนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและการชี้แจงจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อม เสริมให้นักเรียนเข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 55.17 และ 50.00 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 51.13 ใช้วิธีการจัดบทเรียนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ร่องลงมาได้แก่ การแจ้งผลการเรียนให้นักเรียนทราบและการแจ้งให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 50.38 และ 48.87 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 52.68 ใช้วิธีการจัดบทเรียนให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ร่องลงมาได้แก่ การแจ้งผลการเรียนให้นักเรียนทราบและการแจ้งให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 50.77 และ 50.38 ตามลำดับ

การจัดเวลาในการสอนซ่อม เสริม ผลการวิจัยพบว่า สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูหอดิชั้นเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 75.36 และ 74.14 ตามลำดับ จัดเวลาสอนซ่อม เสริมแต่ละครั้งไม่ให้นานเกินไป รองลงมาได้แก่ จัดเวลาสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาบทเรียน คิดเป็นร้อยละ 59.42 และ 58.62 ตามลำดับ และจัดเวลาสอนตามความต้องการของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 20.29 และ 13.79 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 74.44 จัดเวลาสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาบทเรียน รองลงมาได้แก่ จัดเวลาสอนแต่ละครั้งไม่ให้นานเกินไปและจัดเวลาสอนตามความต้องการของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 69.17 และ 7.52 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 71.92 จัดเวลาสอนแต่ละครั้งไม่ให้นานเกินไป รองลงมาได้แก่ จัดเวลาสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาบทเรียนและจัดเวลาสอนตามความต้องการของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 66.92 และ 12.31 ตามลำดับ

การเลือกวิธีการสอนซ่อม เสริม ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนทุกประเภทส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 73.91, 75.86 และ 76.69 ตามลำดับ ใช้วิธีการสอนและสื่อการสอนที่เหมาะสมกับข้อบกพร่องและปัญหาของนักเรียน รองลงมาสำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ได้แก่ ใช้วิธีการสอนใหม่ ๆ ไม่ซ้ำกับวิธีการเดิมที่นักเรียนเรียนมาแล้ว คิดเป็นร้อยละ 36.23 และ 39.85 ตามลำดับ และใช้กิจกรรมและอุปกรณ์การสอนหลาย ๆ อย่าง คิดเป็นร้อยละ 30.43 และ 39.10 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูหอดิชั้นเรียน ได้แก่ ใช้วิธีการสอนใหม่ ๆ ไม่ซ้ำกับวิธีการเดิมที่นักเรียนเรียนมาแล้ว คิดเป็นร้อยละ 41.38 ใช้กิจกรรมและอุปกรณ์การสอนหลาย ๆ อย่าง และใช้วิธีการสอน เช่นเดียวกับการสอนตามปกติ คิดเป็นร้อยละ 25.86 เท่ากัน เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนคิดเป็นร้อยละ 75.77 ใช้วิธีการสอนและสื่อการสอนที่เหมาะสมกับข้อบกพร่องและปัญหาของนักเรียน รองลงมาได้แก่ ใช้วิธีการสอนใหม่ ๆ ไม่ซ้ำกับวิธีการเดิมที่นักเรียนเรียนมาแล้ว และใช้กิจกรรมและอุปกรณ์การสอนหลาย ๆ อย่าง คิดเป็นร้อยละ 39.23 และ 33.23 ตามลำดับ

การดำเนินการสอนซ่อม เสริม ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนทุกประเภทส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 79.71, 63.79 และ 80.45 ตามลำดับ ดำเนินการสอนโดยสอนทบทวน

บทเรียนที่นักเรียนเรียนมาแล้วในชั้นเรียนปกติ รองลงมาได้แก่ เริ่มสอนจากสิ่งทีนักเรียนรูแล้ว ไปหาสิ่งที่ยังไม่รู้ คิดเป็นร้อยละ 47.83, 60.34 และ 57.14 ตามลำดับ และสอนในสิ่งทีนักเรียนต้องการและสนใจ คิดเป็นร้อยละ 27.54, 17.24 และ 21.80 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 76.54 ดำเนินการโดยสอนบทเรียนที่นักเรียนเรียนมาแล้วในชั้นเรียนปกติ รองลงมาได้แก่ เริ่มสอนจากสิ่งทีนักเรียนรูแล้วไปหาสิ่งที่ยังไม่รู้และสอนในสิ่งทีนักเรียนต้องการและสนใจ คิดเป็นร้อยละ 55.38 และ 22.31 ตามลำดับ

การปฏิบัติกับนักเรียนที่เข้ารับการสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนทุกประเภทส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 68.12, 77.59 และ 72.18 ตามลำดับ ปฏิบัติโดยกระตุ้นและให้กำลังใจนักเรียน รองลงมาได้แก่ สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียนได้แก่ ประเมินผลนักเรียนทุกครั้งหลังจากสอนซ่อมเสริมและกระตุ้นให้นักเรียนแข่งขันกับผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 37.68 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ได้แก่ ประเมินผลนักเรียนทุกครั้งหลังจากสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 55.17 และ 71.43 ตามลำดับ และการแจ้งผลการเรียนซ่อมเสริมให้นักเรียนทราบ คิดเป็นร้อยละ 41.38 และ 34.59 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 72.31 ปฏิบัติโดยกระตุ้นและให้กำลังใจนักเรียน รองลงมาได้แก่ ประเมินผลนักเรียนทุกครั้งหลังจากการสอนซ่อมเสริม และการแจ้งผลการเรียนซ่อมเสริมให้นักเรียนทราบ คิดเป็นร้อยละ 66.54 และ 36.54 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 การปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อม เสริม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี

การปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=69		N=58		N=133		N=260	
1. สาเหตุในการจัดสอนซ่อม เสริม								
1.1 นักเรียน เรียนซ้ำไม่ทันเพื่อน	47	68.12	39	67.24	92	68.17	178	68.46
1.2 นักเรียนสอบไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้	38	55.07	41	70.69	89	66.92	168	64.62
1.3 นักเรียนไม่เข้าใจบทเรียนที่เรียนมาแล้ว	32	46.38	29	50.00	63	47.37	124	47.69
1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ	40	57.97	37	63.79	63	47.37	140	53.85

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 (ต่อ)

การปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=69		N=58		N=133		N=260	
2. จุดมุ่งหมายในการจัดสอนซ่อม เสริม								
2.1 เพื่อให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องในการเรียนของตน	14	20.29	9	15.52	29	21.80	52	20.00
2.2 เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและปัญหาในการเรียนของนักเรียน	52	75.36	49	84.48	99	74.44	200	76.92
2.3 เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนให้สูงขึ้น	46	66.67	38	65.52	79	59.40	163	62.69
2.4 เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร	44	63.77	31	53.45	81	60.90	156	60.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 (ต่อ)

การปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อม เสริม	N=69		N=58		N=133		N=260	
3. ผลที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการจัดสอนซ่อม เสริม								
3.1 นักเรียนเรียนรู้ได้ตามความสามารถ								
ของตน	32	46.38	24	41.38	51	38.35	107	41.15
3.2 นักเรียนมีเจตคติที่ดีและกำลังใจในการ								
เรียนต่อไป	26	37.68	24	41.38	76	57.14	126	48.46
3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียน								
สูงขึ้น	46	66.67	35	60.34	77	57.89	158	60.77
3.4 การเรียนการสอนบรรลุตามจุดหมาย								
ของหลักสูตร	33	47.83	29	50.00	70	52.63	132	50.77
3.5 นักเรียนมีความรู้และความสามารถ								
เพิ่มขึ้น	52	75.36	38	65.52	77	57.89	167	64.23

จากตารางที่ 4 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อม เสริม ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุในการจัดสอนซ่อม เสริม สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 68.12 เกิดจากนักเรียนเรียนซ้ำไม่ทันเพื่อน รองลงมาได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำและนักเรียนสอบไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 57.97 และ 55.07 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 70.69 เกิดจากนักเรียนสอบไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ รองลงมาได้แก่นักเรียนเรียนซ้ำไม่ทันเพื่อนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ คิดเป็นร้อยละ 67.24 และ 63.79 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 68.17 เกิดจากนักเรียนเรียนซ้ำไม่ทันเพื่อน รองลงมาได้แก่นักเรียนสอบไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 66.92 นักเรียนไม่เข้าใจบทเรียนที่เรียนมาแล้ว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ คิดเป็นร้อยละ 47.37 เท่ากัน เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 68.46 เกิดจากนักเรียนเรียนซ้ำไม่ทันเพื่อน รองลงมาได้แก่นักเรียนสอบไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ คิดเป็นร้อยละ 64.62 และ 53.85 ตามลำดับ

จุดมุ่งหมายในการจัดสอนซ่อม เสริม ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 75.36, 84.48 และ 74.44 ตามลำดับ มีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและปัญหาในการเรียนของนักเรียน รองลงมา สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน ได้แก่ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนให้สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 65.52 ตามลำดับ และเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 63.77 และ 53.45 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ได้แก่ เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดหมายของหลักสูตรและเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนให้สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 60.90 และ 59.40 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 76.92 มีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและปัญหาในการเรียนของนักเรียน รองลงมาได้แก่ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนให้สูงขึ้นและเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดหมาย

ของหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 62.69 และ 60.00 ตามลำดับ

ผลที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการจัดสอนซ่อม เสริม ผลการวิจัยพบว่า สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 75.36 และ 65.52 ตามลำดับ ต้องการให้นักเรียนมีความรู้และความสามารถเพิ่มขึ้น รองลงมาได้แก่ ต้องการให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 60.34 ตามลำดับ และการเรียนการสอนบรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 47.83 และ 50.00 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ส่วนใหญ่ต้องการให้นักเรียนมีความรู้และความสามารถเพิ่มขึ้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 57.89 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ ต้องการให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีและกำลังใจในการเรียนต่อไป และการเรียนการสอนบรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 57.14 และ 52.63 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 64.23 ต้องการให้นักเรียนมีความรู้และความสามารถเพิ่มขึ้น รองลงมาได้แก่ ต้องการให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นและการเรียนการสอนบรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 60.77 และ 50.77 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 การปฏิบัติในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดอุทัยธานี

การปฏิบัติในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน								
1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	6	8.70	4	6.90	9	6.77	19	7.31
1.2 มีการปฏิบัติ	63	91.30	54	93.10	124	93.23	241	92.69
ผู้วินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน								
1.2.1 ผู้บริหารโรงเรียน เป็นผู้วินิจฉัย	4	5.80	2	3.45	4	3.01	10	3.85
1.2.2 ครูผู้สอน เป็นผู้วินิจฉัย	35	50.72	22	37.93	54	40.60	111	42.69
1.2.3 ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ร่วมกันวินิจฉัย	32	46.38	41	70.69	84	63.16	157	60.38
1.2.4 การวินิจฉัยโดยนักเรียนเอง	6	8.70	3	5.17	12	9.02	21	8.07

ตารางที่ 5 (ต่อ)

การปฏิบัติในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้นเรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=69		N=58		N=133		N=260	
2. วิธีการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน								
2.1 การสังเกต	55	79.71	41	70.69	107	80.45	203	78.08
2.2 การตรวจผลงาน	55	79.71	36	62.07	107	80.45	198	76.15
2.3 การทดสอบเพื่อหาข้อบกพร่อง	21	30.43	12	20.69	26	19.55	59	22.69
2.4 การพิจารณาจากผลการทดสอบระหว่างเรียน	36	52.17	38	65.52	87	65.41	161	61.92
2.5 การพิจารณาจากผลการเรียนที่ผ่านมา	43	62.32	40	68.97	77	57.89	160	61.54
2.6 การสำรวจความต้องการของนักเรียน	12	17.39	8	13.79	12	9.02	32	12.31
3. การแบ่งกลุ่มนักเรียน เพื่อจัดสอนซ่อมเสริม								
3.1 ไม่มีการปฏิบัติ	9	13.04	10	17.24	19	14.29	38	14.62
3.2 มีการปฏิบัติ	60	86.96	48	82.76	114	85.71	222	85.38

ตารางที่ 5 (ต่อ)

การปฏิบัติในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน	ร.ร.ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร.ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร.ครูมากกว่าชั้น เรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการแบ่งกลุ่มนักเรียน เพื่อจัดสอนซ่อม เสริม								
3.2.1 แบ่งกลุ่มตามระดับชั้น เรียน /ห้อง เรียน	32	46.38	28	48.28	59	44.36	119	45.77
3.2.2 แบ่งกลุ่มตามรายวิชาที่บกพร่อง	13	18.84	11	18.97	34	25.56	58	22.31
3.2.3 แบ่งกลุ่มตามรายวิชาที่บกพร่องในแต่ละ ระดับชั้นเรียน	14	20.29	24	41.38	54	40.60	92	35.38
3.2.4 แบ่งกลุ่มละเท่า ๆ กันตามจำนวนครู ในโรงเรียน	3	4.35	2	3.45	9	6.77	14	5.38
3.2.5 แบ่งกลุ่มตามความสนใจของ นักเรียน	-	-	2	3.45	2	1.50	4	1.54
3.2.6 แบ่งกลุ่มตามความสามารถของ นักเรียน	19	27.54	8	13.79	15	11.28	42	16.15

จากตารางที่ 5 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี ผลการวิจัยพบว่า การวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน โรงเรียนทุกประเภท ได้แก่ โรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน โรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน และโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 91.30, 93.10 และ 93.23 ตามลำดับ มีการปฏิบัติ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 92.69 มีการปฏิบัติ สำหรับผู้วินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนในโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 50.72 ได้แก่ ครูผู้สอนเป็นผู้วินิจฉัย รองลงมาได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนร่วมกันวินิจฉัยและการวินิจฉัยโดยนักเรียนเอง คิดเป็นร้อยละ 46.38 และ 8.70 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 70.69 และ 63.16 ตามลำดับ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนร่วมกันวินิจฉัย รองลงมาได้แก่ ครูผู้สอนเป็นผู้วินิจฉัย คิดเป็นร้อยละ 37.93 และ 40.60 ตามลำดับ และการวินิจฉัยโดยนักเรียนเอง คิดเป็นร้อยละ 5.17 และ 9.02 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 60.38 ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนร่วมกันวินิจฉัย รองลงมาได้แก่ ครูผู้สอนเป็นผู้วินิจฉัยและการวินิจฉัยโดยนักเรียนเอง คิดเป็นร้อยละ 42.69 และ 8.07 ตามลำดับ

วิธีการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนสำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน พบว่าวิธีการที่โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้ ได้แก่ การสังเกตและการตรวจผลงาน คิดเป็นร้อยละ 79.71 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ การพิจารณาจากผลการเรียนที่ผ่านมาและการพิจารณาจากผลการทดสอบระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 62.32 และ 52.17 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 70.69 ใช้วิธีการสังเกต รองลงมาได้แก่ การพิจารณาจากผลการเรียนที่ผ่านมาและการพิจารณาจากผลการทดสอบระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 68.97 และ 65.52 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน พบว่า วิธีการที่โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้ ได้แก่ การสังเกตและการตรวจผลงาน คิดเป็นร้อยละ 80.45 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ การพิจารณาจากผลการทดสอบระหว่างเรียนและการพิจารณาจากผลการเรียนที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 65.41 และ 57.89 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า โรงเรียน

ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 78.08 ใช้วิธีการสังเกต รองลงมาได้แก่ การตรวจผลงานและ การพิจารณาจากผลการทดสอบระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 76.15 และ 61.92 ตามลำดับ

การแบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อจัดสอนซ่อม เสริม ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 86.96, 82.76 และ 85.71 ตามลำดับ มีการปฏิบัติ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 85.38 มีการปฏิบัติ สำหรับวิธีการที่ใช้โรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 46.38, 48.28 และ 44.36 ตามลำดับ แบ่งกลุ่มตามระดับชั้นเรียน/ห้องเรียน รองลงมา สำหรับโรงเรียน ที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน ได้แก่ แบ่งกลุ่มตามความสามารถของนักเรียนและแบ่งกลุ่มตามรายวิชา ที่บกพร่องในแต่ละระดับชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 27.54 และ 20.29 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ได้แก่ แบ่งกลุ่มตาม รายวิชาที่บกพร่องในแต่ละระดับชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 41.38 และ 40.60 ตามลำดับ และแบ่งกลุ่มตามรายวิชาที่บกพร่อง คิดเป็นร้อยละ 18.97 และ 25.56 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 45.77 ใช้วิธี แบ่งกลุ่มตามระดับชั้นเรียน/ห้องเรียน รองลงมาได้แก่ แบ่งกลุ่มตามรายวิชาที่บกพร่องใน แต่ละระดับชั้นเรียนและแบ่งกลุ่มตามรายวิชาที่บกพร่อง คิดเป็นร้อยละ 35.38 และ 22.31 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 การปฏิบัติในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดอุทัยธานี

การปฏิบัติในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดิชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=69		N=58		N=133		N=260	

ก. การประสานงานผู้เกี่ยวข้องในการจัดสอน

ซ่อมเสริม

1. การทำความเข้าใจกับผู้เกี่ยวข้องก่อนจัด

สอนซ่อมเสริม

1.1 ไม่มีการปฏิบัติ

7	10.14	5	8.62	11	8.27	23	8.85
---	-------	---	------	----	------	----	------

1.2 มีการปฏิบัติ

62	89.86	53	91.38	122	91.73	237	91.15
----	-------	----	-------	-----	-------	-----	-------

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การปฏิบัติในการ เตรียมการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการทำความเข้าใจกับผู้เกี่ยวข้อง								
ในการจัดสอนซ่อม เสริม								
1.2.1 การประชุมครู เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ จุดมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการจัดสอนซ่อม เสริม	55	89.86	49	84.48	115	86.47	219	84.23
1.2.2 การชี้แจงนักเรียน เพื่อให้ทราบขอบพร้อมของตนเอง และเข้าใจจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อม เสริม	29	42.03	26	44.83	57	42.86	112	43.08
1.2.3 การติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียน เพื่อชี้แจงขอบพร้อมในการ เรียนและจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อม เสริม	15	21.74	16	27.59	36	27.07	67	25.77

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การปฏิบัติในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. วิธีการชี้แจงให้นักเรียนทราบข้อบกพร่อง								
และเข้าใจจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อมเสริม								
2.1 ชี้แจงให้นักเรียนทราบ เป็นรายบุคคล	54	78.26	38	65.52	92	69.17	184	70.77
2.2 ชี้แจงให้นักเรียนทราบ เป็นรายกลุ่ม	18	26.09	13	22.41	44	33.08	75	28.85
2.3 ชี้แจงให้นักเรียนที่ต้อง เข้ารับการ								
สอนซ่อมเสริมทราบพร้อมกันทั้งหมด	25	36.23	15	25.86	51	38.35	91	35.00
2.4 ชี้แจงให้นักเรียนทราบพร้อมกันทั้ง								
โรงเรียน	3	4.35	5	8.62	13	9.77	21	8.08
ข. การกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อมเสริม								
1. การกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อมเสริม								
1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	1	1.45	4	6.90	2	1.50	7	2.69
1.2 มีการปฏิบัติ	68	98.55	54	93.10	131	98.50	253	97.31

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การปฏิบัติในการ เตรียมการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครุมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดสอน								
ซ่อม เสริม								
1.2.1 แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการ	3	4.35	3	5.17	13	9.77	19	7.31
1.2.2 กำหนดให้ครูวิชาการ เป็นผู้-								
ดำเนินการ	13	18.84	14	24.14	26	19.55	53	20.38
1.2.3 กำหนดให้ครูประจำชั้น เป็นผู้								
ดำเนินการ	61	88.41	45	77.59	102	76.69	208	80.00
1.2.4 กำหนดให้ครูประจำวิชา เป็นผู้								
ดำเนินการ	14	20.29	23	39.66	76	57.14	113	43.46
1.2.5 กำหนดให้มีครูทำหน้าที่สอน								
ซ่อม เสริม โดยเฉพาะ	1	1.45	2	3.45	4	3.01	7	2.69
1.2.6 ผู้บริหารโรงเรียน เป็นผู้								
ดำเนินการ	1	1.45	-	-	-	-	1	0.38

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การปฏิบัติในการ เตรียมการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. การกำหนดบุคลากร เพื่อสอนซ่อม เสริม								
2.1 ไม่มีการกำหนด	4	5.80	6	10.34	3	2.26	13	5.00
2.2 มีการกำหนด	65	94.20	52	89.66	130	97.74	247	95.00
บุคลากรที่ถูกกำหนดให้สอนซ่อม เสริม								
2.2.1 ครูวิชาการโรงเรียน เป็น								
ผู้สอน	3	4.35	2	3.45	6	4.51	11	4.23
2.2.2 ครูประจำชั้น เป็นผู้สอน	61	88.41	40	68.97	105	78.95	206	79.23
2.2.3 ครูประจำวิชา เป็นผู้สอน	23	33.33	28	48.28	98	73.68	149	57.31
2.2.4 ครูที่ทำหน้าที่สอนซ่อม เสริม								
โดยเฉพาะเป็นผู้สอน	6	8.70	4	6.90	3	2.26	13	5.00
2.2.5 เพื่อนักเรียน เป็นผู้สอน	27	39.13	17	29.31	44	33.08	88	33.85

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การปฏิบัติในการ เตรียมการสอนซ่อม เสริม	ร.ร.ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร.ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร.ครูมากกว่าชั้น เรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค. การกำหนดเวลาในการสอนซ่อม เสริม								
1. การกำหนดเวลาในการสอนซ่อม เสริม								
1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	6	8.70	4	6.90	7	5.26	17	6.54
1.2 มีการปฏิบัติ	63	91.30	54	93.10	126	97.74	243	93.46
วิธีการกำหนดเวลาในการสอนซ่อม เสริม								
1.2.1 ผู้บริหารโรงเรียน เป็นผู้กำหนด	5	7.25	3	5.17	6	4.51	14	5.38
1.2.2 ครูวิชาการ โรงเรียน เป็นผู้กำหนด	2	2.90	4	6.90	10	7.52	16	6.15
1.2.3 ประชุมครูที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันกำหนด	25	36.23	25	43.10	56	42.11	106	40.77
1.2.4 ครูผู้สอนแต่ละคน เป็นผู้กำหนด	42	60.87	35	60.34	84	63.16	161	61.92
1.2.5 สสำรวจความต้องการของนัก เรียน	3	4.35	1	1.72	3	2.26	7	2.69

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การปฏิบัติในการ เตรียมการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	N=69		N=58		N=133		N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. การสอนซ่อม เสริมจะดำเนินการ								
2.1 ภายหลังการประเมินความรู้เดิม	9	13.04	3	5.17	17	12.78	29	11.15
2.2 ในระหว่างทำการสอน เมื่อเห็นว่า								
นักเรียนไม่เข้าใจ เรื่องที่สอน	24	34.78	21	36.21	44	33.08	89	34.23
2.3 ภายหลังการสอน เมื่อเห็นว่านักเรียน								
ไม่เข้าใจ เรื่องที่สอน	47	68.12	47	81.03	95	71.43	189	72.69
2.4 เมื่อนักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์								
การเรียนรู้	42	60.87	46	79.31	97	72.93	185	71.15
2.5 โดยทำเป็นโครงการตลอดปีการศึกษา	22	31.88	9	15.52	43	32.33	74	28.46

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การปฏิบัติในการ เตรียมการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	N=69		N=58		N=133		N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. ช่วง เวลาที่ใช้สอนซ่อม เสริม								
3.1 ในชั่วโมง เรียนปกติ	22	31.88	13	22.41	43	32.33	78	30.00
3.2 ก่อน เข้า เรียนตอน เข้า	10	14.49	12	20.69	31	23.31	53	20.38
3.3 พักรกลางวัน	50	72.46	46	79.31	98	73.68	194	74.62
3.4 หลัง เลิกเรียน	43	62.32	34	58.62	85	63.91	162	62.31
3.5 วันหยุดประจำสัปดาห์	4	5.80	5	8.62	16	12.03	25	9.62
3.6 ในช่วงวันปิดภาค เรียน	2	2.90	-	-	4	3.01	6	2.31

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การปฏิบัติในการเตรียมการสอนซ่อม เสริม	ร.ร.ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร.ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร.ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=69		N=58		N=133		N=260	
4. ใน 1 สัปดาห์จัดสอนซ่อม เสริม								
4.1 1 ครั้ง	1	1.45	2	3.45	8	6.02	11	4.23
4.2 2 ครั้ง	17	24.64	6	10.34	27	20.30	50	19.23
4.3 3 ครั้ง	23	33.33	22	37.93	40	30.08	85	32.69
4.4 4 ครั้ง	2	2.90	3	5.17	7	5.26	12	4.62
4.5 5 ครั้ง	12	17.39	13	22.41	34	25.56	59	22.69
4.6 ไม่ได้กำหนดจำนวนครั้งที่แน่นอน	15	21.74	14	24.14	24	18.05	53	20.38

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การปฏิบัติในการเตรียมการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	N=69		N=58		N=133		N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5. เวลาที่ใช้สอนซ่อม เสริมแต่ละครั้งประมาณ								
5.1 10 - 20 นาที	25	36.23	13	22.41	43	32.33	81	31.15
5.2 20 - 30 นาที	28	40.58	31	53.45	65	48.87	124	47.69
5.3 30 - 40 นาที	9	13.04	7	12.07	22	16.54	38	14.62
5.4 40 - 60 นาที	5	7.25	2	3.45	3	2.26	10	3.85
5.5 จนกว่านักเรียนจะเข้าใจ	18	26.09	15	25.86	26	19.55	59	22.69
ง. การกำหนดสถานที่ที่ใช้สอนซ่อม เสริม								
1. การกำหนดสถานที่ที่ใช้สอนซ่อม เสริม								
1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	10	14.49	5	8.62	13	9.77	28	10.77
1.2 มีการปฏิบัติ	59	85.51	53	91.38	120	90.23	232	89.23

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การปฏิบัติในการ เตรียมการสอนซ่อม เสริม	ร.ร.ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร.ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร.ครูมากกว่าชั้น เรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการกำหนดสถานที่ที่ใช้สอนซ่อม เสริม								
1.2.1 ผู้บริหารโรงเรียน เป็นผู้กำหนด	3	4.35	4	6.90	5	3.76	12	4.62
1.2.2 ครูวิชาการโรงเรียน เป็นผู้กำหนด	4	5.80	3	5.17	4	3.01	11	4.23
1.2.3 ประชุมครูที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันกำหนด	14	20.29	20	34.48	38	28.57	72	27.69
1.2.4 ครูผู้สอนแต่ละคน เป็นผู้กำหนด	48	69.57	40	68.97	89	66.92	177	68.07
1.2.5 สสำรวจความต้องการของนักเรียน	2	2.90	3	5.17	2	1.50	7	2.90

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 (ต่อ)

	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้นเรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้นเรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การปฏิบัติในการ เตรียมการสอนซ่อม เสริม	N=69		N=58		N=133		N=260	
2. สถานที่ที่ใช้สอนซ่อม เสริม								
2.1 ห้องเรียนปกติ	52	75.36	50	86.21	107	80.45	209	80.38
2.2 ห้องสมุด	8	11.59	4	6.90	25	18.80	37	14.23
2.3 ห้องพักครู	9	13.04	5	8.62	16	12.03	30	11.54
2.4 ห้องประชุม	3	4.35	3	5.17	5	3.76	11	4.23
2.5 ห้องสอนซ่อม เสริม โดยเฉพาะ	-	-	1	1.72	1	0.75	2	0.77
จ. <u>การ เตรียมแหล่งความรู้และวัสดุอุปกรณ์ในการ</u> <u>สอนซ่อม เสริม</u>								
1. การ เตรียมแหล่งความรู้และวัสดุอุปกรณ์ใน การสอนซ่อม เสริมสำหรับครูผู้สอน								
1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	15	21.74	13	22.41	21	15.79	49	18.85
1.2 มีการปฏิบัติ	54	78.26	45	77.59	112	84.21	211	81.15

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การปฏิบัติในการ เตรียมการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการ เตรียมแหล่งความรู้และวัสดุอุปกรณ์								
ในการสอนซ่อม เสริม								
1.2.1 การบริการ เอกสารให้ความรู้								
เกี่ยวกับการจัดสอนซ่อม เสริม	29	42.03	21	36.21	60	45.11	110	42.31
1.2.2 การ เชิญวิทยากรมาให้ความรู้	2	2.90	3	5.17	9	6.77	14	5.38
1.2.3 การแนะนำ เอกสารและแหล่ง								
ศึกษาค้นคว้า	17	24.64	11	18.97	37	27.82	65	25.00
1.2.4 การจัดมุมหนังสือหรือห้องสมุด								
สำหรับครูศึกษาค้นคว้า	26	37.68	25	43.10	53	39.85	104	40.00
1.2.5 การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์								
ไว้บริการแก่ครู	20	28.99	24	41.38	58	43.61	102	39.23

ตารางที่ 6 (ต่อ)

	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอศิษย์ชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การปฏิบัติในการ เตรียมการสอนซ่อม เสริม	N=69		N=58		N=133		N=260	
2. แหล่งความรู้สำหรับครูศึกษา เกี่ยวกับ เรื่อง								
การจัดสอนซ่อม เสริม								
2.1 เอกสารให้ความรู้ที่โรงเรียนจัดไว้								
บริการ	49	71.01	41	70.69	88	66.17	178	68.46
2.2 มุมหนังสือหรือห้องสมุดของโรงเรียน	33	47.83	25	43.10	80	60.15	138	53.08
2.3 ขอคำแนะนำจากผู้บริหารโรงเรียน	24	34.78	11	18.97	44	33.08	79	30.38
2.4 ห้องสมุดของสถาบันต่าง ๆ ที่อยู่								
ใกล้เคียง	10	14.49	5	8.62	20	15.04	35	13.46
2.5 วิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญจาก								
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	5	7.25	10	17.24	17	12.78	32	12.31
2.6 เอกสารที่ครูผู้สอนจัดทำเอง	2	2.90	2	3.45	3	2.26	7	2.69
2.7 คู่มือครู	1	1.45	-	-	2	1.50	3	1.15

จากตารางที่ 6 แสดงข้อมูลการปฏิบัติในการ เตรียมการสอนซ่อม เสริมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี ผลการวิจัยพบว่า การประสานงานกับ ผู้เกี่ยวข้อง ในการจัดสอนซ่อม เสริม เกี่ยวกับการทำความเข้าใจก่อนจัดสอนซ่อม เสริม โรงเรียนทุกประเภท ได้แก่ โรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน โรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน และโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 89.86, 91.38 และ 91.73 ตามลำดับ มีการปฏิบัติ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 91.15 มีการปฏิบัติ สำหรับวิธีการที่ใช้พบว่า โรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 89.86, 84.48 และ 86.47 ตามลำดับ ใช้การประชุมครู เพื่อทำความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักการ จุดมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการจัดสอนซ่อม เสริม รองลงมาได้แก่ การชี้แจงนักเรียน เพื่อให้ทราบข้อบกพร่องของตนเองและเข้าใจจุดมุ่งหมาย การจัดสอนซ่อม เสริม คิดเป็นร้อยละ 42.03, 44.83 และ 42.86 ตามลำดับ และ การติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียน เพื่อชี้แจงข้อบกพร่องในการ เรียนและจุดมุ่งหมายการจัดสอน ซ่อม เสริม คิดเป็นร้อยละ 21.74, 27.59 และ 27.07 ตามลำดับ เมื่อพิจารณา โดยส่วนรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 84.23 ใช้การประชุมครู เพื่อ ทำความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักการ จุดมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการจัดสอนซ่อม เสริม รอง ลงมาได้แก่ การชี้แจงนักเรียน เพื่อให้ทราบข้อบกพร่องของตนเองและเข้าใจจุดมุ่งหมาย การจัดสอนซ่อม เสริมและการติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียน เพื่อชี้แจงข้อบกพร่องในการ เรียน และ จุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อม เสริม คิดเป็นร้อยละ 43.08 และ 25.77 ตามลำดับ

วิธีการชี้แจงให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องและเข้าใจจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อม เสริม ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนทุกประเภทส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 78.26, 65.52 และ 69.17 ตามลำดับ ใช้วิธีชี้แจงให้นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล รองลงมาได้แก่ ชี้แจงให้ นักเรียนที่ต้อง เข้ารับการสอนซ่อม เสริมทราบพร้อมกันทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 36.23, 25.86 และ 38.35 ตามลำดับ และชี้แจงให้นักเรียนทราบเป็นรายกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 26.09, 22.41 และ 33.08 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิด เป็นร้อยละ 70.77 ใช้วิธีการชี้แจงให้นักเรียนทราบ เป็นรายบุคคล รองลงมาได้แก่ ชี้แจงให้นักเรียนที่ต้อง เข้ารับการสอนซ่อม เสริมทราบพร้อมกันทั้งหมด และ ชี้แจงให้นักเรียนทราบเป็นรายกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 35.00 และ 28.85 ตามลำดับ

การกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อม เสริม ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนทุกประเภทส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 98.55, 93.10 และ 98.50 ตามลำดับ มีการปฏิบัติเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 97.31 มีการปฏิบัติ สำหรับวิธีการที่ใช้ พบว่า โรงเรียนทุกประเภทส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 88.41, 77.59 และ 76.69 ตามลำดับ ใช้วิธีการกำหนดให้ครูประจำชั้นเป็นผู้ดำเนินการ รองลงมาได้แก่ กำหนดให้ครูประจำวิชาเป็นผู้ดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 20.29, 39.66 และ 57.14 ตามลำดับ และกำหนดให้ครูวิชาการเป็นผู้ดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 18.84, 24.14 และ 19.55 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 80.00 ใช้วิธีกำหนดให้ครูประจำชั้นเป็นผู้ดำเนินการ รองลงมาได้แก่ กำหนดให้ครูประจำวิชาเป็นผู้ดำเนินการ และกำหนดให้ครูวิชาการเป็นผู้ดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 43.46 และ 20.38 ตามลำดับ

การกำหนดบุคลากรเพื่อสอนซ่อม เสริม ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนทุกประเภทส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 94.20, 89.66 และ 97.74 ตามลำดับ มีการกำหนด เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 95.00 มีการกำหนดสำหรับบุคลากรผู้ถูกกำหนดให้สอนซ่อม เสริมในโรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 88.41, 68.97 และ 78.95 ตามลำดับ ได้แก่ ครูประจำชั้นเป็นผู้สอน รองลงมาสำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน ได้แก่ เพื่อนนักเรียน เป็นผู้สอนและครูประจำวิชาเป็นผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 39.13 และ 33.33 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ได้แก่ ครูประจำวิชาเป็นผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 48.28 และ 73.68 ตามลำดับ และเพื่อนนักเรียน เป็นผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 29.31 และ 33.08 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 79.23 กำหนดให้ครูประจำชั้นเป็นผู้สอน รองลงมาได้แก่ ครูประจำวิชา เป็นผู้สอนและเพื่อนนักเรียน เป็นผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 57.31 และ 33.85 ตามลำดับ

การกำหนดเวลาในการสอนซ่อม เสริม ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนทุกประเภทส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 91.30, 93.10 และ 97.74 ตามลำดับ มีการปฏิบัติ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 93.46 มีการปฏิบัติ

สำหรับวิธีการที่พบว่า โรงเรียนทุกประเภทส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 60.87, 60.34 และ 63.16 ตามลำดับ ใช้วิธีการให้ครูผู้สอนแต่ละคนเป็นผู้กำหนด รองลงมา สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน ได้แก่ ประชุมครูที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันกำหนดและผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้กำหนด คิดเป็นร้อยละ 36.23 และ 7.25 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ได้แก่ ประชุมครูที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันกำหนด คิดเป็นร้อยละ 43.10 และ 42.11 ตามลำดับ และครูวิชาการโรงเรียนเป็นผู้กำหนด คิดเป็นร้อยละ 6.90 และ 7.52 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 61.92 ใช้วิธีการให้ครูผู้สอนแต่ละคนเป็นผู้กำหนด รองลงมาได้แก่ ประชุมครูที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันกำหนดและครูวิชาการโรงเรียนเป็นผู้กำหนด คิดเป็นร้อยละ 40.77 และ 6.15 ตามลำดับ

การดำเนินการสอนซ่อมเสริมสำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 68.12 และ 81.03 ตามลำดับ จะดำเนินการภายหลังการสอน เมื่อเห็นว่านักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่สอน รองลงมาได้แก่ เมื่อนักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 60.87 และ 79.31 ตามลำดับ และในระหว่างทำการสอน เมื่อเห็นว่านักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่สอน คิดเป็นร้อยละ 34.78 และ 36.21 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 72.93 จะดำเนินการเมื่อนักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ รองลงมาได้แก่ ภายหลังการสอน เมื่อเห็นว่านักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่สอน และในระหว่างทำการสอน เมื่อเห็นว่านักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่สอน คิดเป็นร้อยละ 71.43 และ 33.08 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 72.69 จะดำเนินการภายหลังการสอน เมื่อเห็นว่านักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่สอน รองลงมาได้แก่ เมื่อนักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้และในระหว่างทำการสอน เมื่อเห็นว่านักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่สอน คิดเป็นร้อยละ 71.15 และ 34.23 ตามลำดับ

ช่วงเวลาที่ใช้สอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 72.46, 79.31 และ 73.68 ตามลำดับ สอนซ่อมเสริมในช่วงพักกลางวัน รองลงมาได้แก่ หลังเลิกเรียน คิดเป็นร้อยละ 62.32, 58.62 และ 63.91 ตามลำดับ และในช่วงโมเรียนปกติ คิดเป็นร้อยละ 31.88, 22.41 และ

32.33 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิด เป็นร้อยละ 74.62 สอนซ่อม เสริมในช่วงพักกลางวัน รองลงมาได้แก่ หลังเลิกเรียน และในช่วง ว่างเรียนปกติ คิดเป็นร้อยละ 62.31 และ 30.00 ตามลำดับ

จำนวนครั้งที่จัดสอนซ่อม เสริมใน 1 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนทุก ประเภทส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 33.33, 37.93 และ 30.08 ตามลำดับ จัดสอน ซ่อม เสริม 3 ครั้ง รองลงมา สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียนจัดสอนซ่อม เสริม 2 ครั้ง และไม่ได้กำหนดจำนวนครั้งที่แน่นอน คิดเป็นร้อยละ 24.64 และ 21.74 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน ไม่ได้กำหนดจำนวนครั้งที่แน่นอน และจัด สอนซ่อม เสริม 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.14 และ 22.41 ตามลำดับ สำหรับ โรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน จัดสอนซ่อม เสริม 5 ครั้ง และ 2 ครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 25.56 และ 20.30 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 32.69 จัดสอนซ่อม เสริม 3 ครั้ง รองลงมาได้แก่ จัดสอนซ่อม เสริม 5 ครั้ง และไม่ได้กำหนดจำนวนครั้งที่แน่นอน คิดเป็นร้อยละ 22.69 และ 20.38 ตามลำดับ

เวลาที่ใช้สอนซ่อม เสริมแต่ละครั้ง ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 40.58, 53.45 และ 48.87 ตามลำดับ ใช้เวลาสอน ประมาณ 20 - 30 นาที รองลงมา สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียนและโรงเรียน ที่มีครูมากกว่าชั้นเรียนใช้เวลาสอนประมาณ 10 - 20 นาที คิดเป็นร้อยละ 36.23 และ 32.33 ตามลำดับ และใช้เวลาสอนจนกว่านักเรียนจะเข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 26.09 และ 19.55 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียนใช้เวลาสอนจนกว่านักเรียน จะเข้าใจและใช้เวลาสอนประมาณ 10 - 20 นาที คิดเป็นร้อยละ 25.86 และ 22.41 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็น ร้อยละ 47.69 ใช้เวลาสอนประมาณ 20 - 30 นาที รองลงมาได้แก่ ใช้เวลาสอน ประมาณ 10 - 20 นาที และจนกว่านักเรียนจะเข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 31.15 และ 22.69 ตามลำดับ

การกำหนดสถานที่ที่ใช้สอนซ่อม เสริม ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 85.51, 91.38 และ 90.23 มีการปฏิบัติ เมื่อพิจารณาโดย

ส่วนรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 89.23 มีการปฏิบัติ สำหรับวิธีการที่ใช้พบว่า โรงเรียนทุกประเภทส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 69.57, 68.97 และ 66.92 ตามลำดับ ใช้วิธีการให้ครูผู้สอนแต่ละคน เป็นผู้กำหนด รองลงมา สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน ได้แก่ ประชุมครูที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันกำหนดและครูวิชาการโรงเรียน เป็นผู้กำหนด คิดเป็นร้อยละ 20.29 และ 5.80 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ได้แก่ ประชุมครูที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันกำหนด คิดเป็นร้อยละ 34.48 และ 28.57 ตามลำดับ และผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้กำหนด คิดเป็นร้อยละ 6.90 และ 3.76 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 68.07 ใช้วิธีการให้ครูผู้สอนแต่ละคน เป็นผู้กำหนด รองลงมาได้แก่ ประชุมครูที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันกำหนดและผู้บริหารโรงเรียน เป็นผู้กำหนด คิดเป็นร้อยละ 27.69 และ 4.62 ตามลำดับ

สถานที่ที่ใช้สอนซ่อม เสริม ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนทุกประเภทส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 75.36, 86.21 และ 80.45 ตามลำดับ ได้แก่ ห้องเรียนปกติ รองลงมา สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน ได้แก่ ห้องพักครู คิดเป็นร้อยละ 13.04 และ 8.62 ตามลำดับ และห้องสมุด คิดเป็นร้อยละ 11.59 และ 6.90 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ได้แก่ ห้องสมุด และห้องพักครู คิดเป็นร้อยละ 18.80 และ 12.03 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า สถานที่สอนซ่อม เสริมในโรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 80.38 ได้แก่ ห้องเรียนปกติ รองลงมาได้แก่ ห้องสมุดและห้องพักครู คิดเป็นร้อยละ 14.23 และ 11.54 ตามลำดับ

การเตรียมแหล่งความรู้และวัสดุอุปกรณ์ในการสอนซ่อม เสริมสำหรับครู ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนทุกประเภทส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 78.26, 77.59 และ 84.21 ตามลำดับ มีการปฏิบัติ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 81.15 มีการปฏิบัติ สำหรับวิธีการที่ใช้พบว่า โรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 42.03 ใช้การบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดสอนซ่อม เสริม รองลงมาได้แก่ การจัดมุมหนังสือหรือห้องสมุดสำหรับครูศึกษาค้นคว้าและการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ไว้บริการแก่ครู คิดเป็นร้อยละ 37.68 และ 28.99 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียน

ที่มีครูพอดิชั่นเรียน พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 43.10 ใช้การจัดมุมหนังสือหรือห้องสมุดสำหรับครูศึกษาค้นคว้า รองลงมาได้แก่ การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ไว้บริการแก่ครูและการบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 41.38 และ 36.21 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 45.11 ใช้การบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริม รองลงมาได้แก่ การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ไว้บริการแก่ครูและการจัดมุมหนังสือหรือห้องสมุดสำหรับครูศึกษาค้นคว้า คิดเป็นร้อยละ 43.61 และ 39.85 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 42.31 ใช้การบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริม รองลงมาได้แก่ การจัดมุมหนังสือหรือห้องสมุดสำหรับครูศึกษาค้นคว้าและการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ไว้บริการแก่ครู คิดเป็นร้อยละ 40.00 และ 39.23 ตามลำดับ

แหล่งความรู้สำหรับครูศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการจัดสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนทุกประเภทส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 71.01, 70.69 และ 66.17 ตามลำดับ ได้แก่ เอกสารให้ความรู้ที่โรงเรียนจัดไว้บริการ รองลงมาได้แก่ มุมหนังสือหรือห้องสมุดของโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 47.83, 43.10 และ 60.15 ตามลำดับ และขอคำแนะนำจากผู้บริหารโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 34.78, 18.97 และ 33.08 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า แหล่งความรู้สำหรับครูในโรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 68.46 ได้แก่ เอกสารให้ความรู้ที่โรงเรียนจัดเตรียมไว้บริการ รองลงมาได้แก่ มุมหนังสือหรือห้องสมุดของโรงเรียน และขอคำแนะนำจากผู้บริหารโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 53.08 และ 30.38 ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดอุทัยธานี

การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้นเรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=69		N=58		N=133		N=260	

ก. การกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริม

1. การปฏิบัติเพื่อให้ครูผู้สอนกำหนดจุดประสงค์

การสอนซ่อมเสริม

1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	23	33.33	15	25.86	30	22.56	68	26.15
1.2 มีการปฏิบัติ	46	66.67	43	77.14	103	77.44	192	73.85

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการที่ใช้เพื่อให้ครูกำหนดจุดประสงค์								
การสอนซ่อม เสริม								
1.2.1 การบริการ เอกสารให้ความรู้								
เกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อม เสริม	24	34.78	23	39.66	66	49.62	113	43.46
1.2.2 การ เชิญวิทยากรมาให้ความรู้								
	1	1.45	7	12.07	8	6.02	16	6.15
1.2.3 ผู้บริหารให้คำปรึกษาแก่ครูเป็น								
รายบุคคลหรือกลุ่ม	27	39.13	23	39.66	61	45.86	111	42.69
1.2.4 การอภิปรายร่วมกันของครูที่								
สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกัน	17	24.64	16	27.59	43	32.33	76	28.85

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=69		N=58		N=133		N=260	
2. การกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อม เสริม								
2.1 ไม่มีการกำหนด	3	4.35	3	5.17	8	6.02	14	5.38
2.2 มีการกำหนด	66	95.65	55	94.83	125	93.98	246	94.62
วิธีการที่ครูใช้กำหนดจุดประสงค์การ สอนซ่อม เสริม								
2.2.1 กำหนดตามความต้องการของ นักเรียน	3	4.35	1	1.72	7	5.26	11	4.23
2.2.2 กำหนดตามความต้องการของครู	7	10.14	4	6.90	12	9.02	23	8.85
2.2.3 กำหนดตามข้อบกพร่องของ นักเรียนที่พบ	53	76.81	38	65.52	88	66.17	179	68.85
2.2.4 กำหนดโดยยึดจุดประสงค์การ เรียนรู้ที่นักเรียนไม่ผ่าน เกณฑ์	37	53.62	55	94.83	100	75.19	192	73.85

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=69		N=58		N=133		N=260	

ข. การเตรียมบทเรียนในการสอนซ่อมเสริม

1. การปฏิบัติ เพื่อให้ครูผู้สอน เตรียมบทเรียน

ในการสอนซ่อมเสริม

1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	20	28.99	15	25.86	31	23.31	66	25.38
1.2 มีการปฏิบัติ	49	71.01	43	74.14	102	76.69	194	74.62

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้นเรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=69		N=58		N=133		N=260	
วิธีการที่ใช้เพื่อให้ครู เตรียมการ เรียน								
ในการสอนซ่อม เสริม								
1.2.1 การบริการ เอกสาร ให้ความรู้								
เกี่ยวกับการ เตรียมบท เรียนในการสอนซ่อม เสริม	27	39.13	27	46.55	76	57.14	130	50.00
1.2.2 การ เชิญวิทยากรมา ให้ความรู้	1	1.45	3	5.17	8	6.02	12	4.62
1.2.3 ผู้บริหาร ให้คำปรึกษาแก่ครู เป็น								
รายบุคคลหรือกลุ่ม	16	23.19	21	36.21	66	49.62	103	39.62
1.2.4 การอภิปรายร่วมกันของครูที่								
สอนกลุ่มประสบการณ์ เดียวกัน	17	24.64	20	34.48	30	22.56	67	25.77

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครุมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=69		N=58		N=133		N=260	
2. การเตรียมบทเรียนในการสอนซ่อม เสริม								
2.1 ไม่มีการเตรียม	4	5.80	8	13.79	8	6.02	20	7.69
2.2 มีการเตรียม	65	94.20	50	86.21	125	93.98	240	92.31

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 (ต่อ)

	ร.ร.ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร.ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร.ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อม เสริม	N=69		N=58		N=133		N=260	
<p>หลักการที่ครูใช้ เตรียมบทเรียนในการสอนซ่อม เสริม</p> <p>2.2.1 เตรียมบทเรียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอนซ่อม เสริม</p> <p>2.2.2 เตรียมบทเรียนให้สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียน</p> <p>2.2.3 เตรียมบทเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน</p> <p>2.2.4 เตรียมบทเรียนให้เหมาะสมกับ เวลาที่สอน</p> <p>2.2.5 เตรียมบทเรียนโดยจัดทำ เป็นแผนการสอนซ่อม เสริมไว้ล่วงหน้า</p>								
	54	78.26	38	67.24	100	75.19	192	73.85
	23	33.33	20	34.48	58	43.61	101	38.85
	12	17.39	5	8.62	18	13.53	35	13.46
	26	37.68	19	32.76	58	43.61	103	39.62
	11	15.94	9	15.52	17	12.78	37	14.23

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม	ร.ร.ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร.ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร.ครูมากกว่าชั้นเรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=69		N=58		N=133		N=260	

ค. การนำเสนอทเรียนในการสอนซ่อมเสริม

1. การให้ความรู้เรื่องวิธีการสอนซ่อมเสริมแก่

ครูผู้สอน

1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	9	13.04	7	12.07	20	15.04	36	13.85
1.2 มีการปฏิบัติ	60	86.96	51	87.93	113	84.96	224	86.15

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=69		N=58		N=133		N=260	
วิธีการให้ความรู้ เรื่องวิธีการสอนซ่อมเสริม								
แก่ครูผู้สอน								
1.2.1 การบริการเอกสารให้ความรู้เพื่อ								
ให้ศึกษาด้วยตนเอง	30	43.48	26	44.83	64	48.12	120	46.15
1.2.2 การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้	4	5.80	4	6.90	12	9.02	20	7.69
1.2.3 การส่ง เข้ารับการฝึกอบรม								
เกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม	13	18.84	15	25.86	34	25.56	62	23.85
1.2.4 ผู้บริหารให้คำแนะนำแก่ครู เป็น								
รายบุคคลหรือกลุ่ม	33	47.83	30	51.72	72	54.14	135	51.92
1.2.5 การอภิปรายร่วมกันของครูที่สอน								
กลุ่มประสบการณ์เดียวกัน	12	17.39	19	32.76	38	28.57	69	26.54

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=69		N=58		N=133		N=260	
2. วิธีการที่ครูใช้สอนซ่อม เสริม								
2.1 จัดสอน เป็นรายบุคคล	51	73.91	42	72.41	94	70.68	187	71.92
2.2 แบ่งสอน เป็นกลุ่มย่อย	36	52.17	44	75.86	101	75.94	181	69.62
2.3 สอนรวมทั้งชั้นโดยไม่แบ่งกลุ่ม	16	23.19	5	8.62	29	21.80	50	19.23
2.4 ให้นักเรียนสอนกันเอง	23	33.33	15	25.86	52	39.10	90	34.62

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	N=69		N=58		N=133		N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. กิจกรรมที่ครูใช้สอนซ่อม เสริม								
3.1 การทำงาน เป็นรายบุคคล	46	66.67	39	67.24	104	78.20	189	72.69
3.2 การทำงาน เป็นกลุ่ม	32	46.38	34	58.62	84	63.16	150	57.69
3.3 การศึกษานอกสถานที่	7	10.14	3	5.17	14	10.53	24	9.23
3.4 การอภิปราย	9	13.04	14	24.14	21	15.79	44	16.92
3.5 การสาธิต	12	17.39	12	20.69	37	27.82	61	23.46
3.6 การบรรยาย	23	33.33	18	31.03	40	30.08	81	31.15
3.7 แบบ เรียนสำเร็จรูป	24	34.78	16	27.59	23	17.29	63	24.23
3.8 การทำแบบฝึกหัด เพิ่มเติม	50	72.46	47	81.03	114	85.71	211	81.15

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้นเรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้นเรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=69		N=58		N=133		N=260	

ง. การประเมินผลการสอนซ่อมเสริม

1. การปฏิบัติ เพื่อให้ครูผู้สอนประเมินผลการ

สอนซ่อมเสริม

1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	13	18.84	10	17.24	24	18.05	47	18.08
1.2 มีการปฏิบัติ	56	81.16	48	82.76	109	81.95	213	81.92

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการที่ใช้ เพื่อให้ครูประเมินผลการสอน								
ซ่อม เสริม								
1.2.1 การบริการ เอกสารให้ความรู้								
เกี่ยวกับการประเมินผลการสอนซ่อม เสริม	28	40.58	31	53.45	77	57.89	136	52.31
1.2.2 การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้	3	4.35	3	5.17	9	6.77	15	5.77
1.2.3 ผู้บริหารให้คำปรึกษาแก่ครู เป็น								
รายบุคคลหรือกลุ่ม	34	49.28	25	43.10	64	48.12	123	47.31
1.2.4 การอภิปรายร่วมกันของครูที่								
สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกัน	18	26.09	20	34.48	43	32.33	81	31.15

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร. ครูพอดีชั้นเรียน N=58		ร.ร. ครูมากกว่าชั้นเรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. การประเมินผลนักเรียนหลังจากการสอน								
ซ่อม เสริม								
2.1 ไม่มีการปฏิบัติ	-	-	1	1.72	-	-	1	0.38
2.2 มีการปฏิบัติ	69	100	57	98.28	133	100	259	99.62
วิธีการที่ครูใช้ประเมินผลนักเรียนหลังจาก								
สอนซ่อม เสริม								
2.2.1 การทดสอบ	45	65.22	46	79.31	109	81.95	200	76.92
2.2.2 การสังเกต	53	76.81	36	62.07	92	69.17	181	69.62
2.2.3 การสัมภาษณ์	31	44.93	17	29.13	54	40.60	102	39.23
2.2.4 การตรวจผลงานที่มอบหมายให้ทำ	56	81.16	52	89.66	116	87.22	224	86.15
2.2.5 การให้นักเรียนประเมินผลตนเอง	9	13.04	7	12.07	15	11.28	31	11.92

จากตารางที่ 7 แสดงข้อมูลการปฏิบัติในการดำเนินการสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดอุทัยธานี ผลการวิจัยพบว่า การกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริม เกี่ยวกับการปฏิบัติ เพื่อให้ครูผู้สอนกำหนดจุดประสงค์ โรงเรียนทุกประเภท ได้แก่ โรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน โรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน และโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 66.67, 77.14 และ 77.44 ตามลำดับ มีการปฏิบัติ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 73.85 มีการปฏิบัติ สำหรับวิธีการที่ใช้พบว่า โรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 39.13 ใช้วิธีผู้บริหารให้คำปรึกษาแก่ครูเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม รองลงมา ได้แก่ การบริการ เอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริมและการอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 34.78 และ 24.64 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้วิธีการบริการ เอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริม และผู้บริหารให้คำปรึกษาแก่ครูเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 39.66 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ การอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกัน และการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ คิดเป็นร้อยละ 27.59 และ 12.07 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูสอนมากกว่าชั้นเรียน พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 49.62 ใช้วิธีการบริการ เอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริม รองลงมาได้แก่ ผู้บริหารให้คำปรึกษาแก่ครูเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม และการอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 45.86 และ 32.33 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 43.46 ใช้วิธีการบริการ เอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริม รองลงมาได้แก่ ผู้บริหารให้คำปรึกษาแก่ครูเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม และการอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 42.69 และ 28.85 ตามลำดับ

การกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนทุกประเภทส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 95.65, 94.83 และ 93.98 ตามลำดับ มีการกำหนด เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 94.62 มีการกำหนด สำหรับวิธีการที่ครูใช้พบว่า โรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 76.81 กำหนดตามข้อบกพร่องของนักเรียนที่พบ รองลงมาได้แก่ กำหนดโดยยึดจุดประสงค์

การเรียนรู้ที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์และกำหนดตามความต้องการของครู คิดเป็นร้อยละ 53.62 และ 10.14 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพหุวิชาชีพชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 94.83 และ 75.19 ตามลำดับ กำหนดโดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ รองลงมาได้แก่ กำหนดตามข้อบกพร่องของนักเรียนที่พบ คิดเป็นร้อยละ 65.52 และ 66.17 ตามลำดับ และกำหนดตามความต้องการของครู คิดเป็นร้อยละ 6.90 และ 9.02 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 73.85 กำหนดโดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ รองลงมาได้แก่ กำหนดตามข้อบกพร่องของนักเรียนที่พบ และกำหนดตามความต้องการของครู คิดเป็นร้อยละ 68.85 และ 8.85 ตามลำดับ

การเตรียมบทเรียนในการสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติเพื่อให้ครูผู้สอนเตรียมบทเรียน โรงเรียนทุกประเภทส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 71.01, 74.14 และ 76.69 ตามลำดับ มีการปฏิบัติ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 74.62 มีการปฏิบัติ สำหรับวิธีการที่ใช้พบว่า โรงเรียนทุกประเภทส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 39.13, 46.55 และ 57.14 ตามลำดับ ใช้การบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการเตรียมบทเรียนในการสอนซ่อมเสริม รองลงมา สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน ได้แก่ การอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกัน และผู้บริหารให้คำปรึกษาแก่ครูเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 24.64 และ 23.19 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพหุวิชาชีพชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ได้แก่ ผู้บริหารให้คำปรึกษาแก่ครูเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 36.21 และ 49.62 ตามลำดับ และการอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 34.48 และ 22.56 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 50.00 ใช้การบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการเตรียมบทเรียนในการสอนซ่อมเสริม รองลงมาได้แก่ ผู้บริหารให้คำปรึกษาแก่ครูเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม และการอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 39.62 และ 25.77 ตามลำดับ

การเตรียมบทเรียนในการสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนทุกประเภทส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 94.20, 86.21 และ 93.98 ตามลำดับ มีการเตรียม

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 92.31 มีการเตรียม สำหรับหลักการที่ครูใช้พบว่า โรงเรียนทุกประเภทส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 78.26, 67.24 และ 75.19 ตามลำดับ ใช้หลักการเตรียมบทเรียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน ช่อม เสริม รองลงมา สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน ได้แก่ เตรียมบทเรียนให้ เหมาะสมกับ เวลาที่ใช้สอน และเตรียมบทเรียนให้สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 37.68 และ 33.33 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน ได้แก่ เตรียมบทเรียนให้สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียนและเตรียมบทเรียนให้ เหมาะสมกับ เวลาที่สอน คิดเป็นร้อยละ 34.48 และ 32.76 ตามลำดับ สำหรับ โรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ได้แก่ เตรียมบทเรียนให้สอดคล้องกับความสามารถของ นักเรียน และเตรียมบทเรียนให้เหมาะสมกับเวลาที่สอน คิดเป็นร้อยละ 43.61 เท่ากัน เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 73.85 ใช้ หลักการเตรียมบทเรียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอนช่อม เสริม รองลงมาได้แก่ เตรียมบทเรียนให้เหมาะสมกับ เวลาที่สอนและเตรียมบทเรียนให้สอดคล้องกับความสามารถ ของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 39.62 และ 38.85 ตามลำดับ

การนำเสนอบทเรียนในการสอนช่อม เสริม ผลการวิจัยพบว่า การให้ความรู้ เรื่องวิธีการสอนช่อม เสริมแก่ครูผู้สอน โรงเรียนทุกประเภทส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 86.96, 87.93 และ 84.96 ตามลำดับ มีการปฏิบัติ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 86.15 มีการปฏิบัติ สำหรับวิธีการที่ใช้พบว่า โรงเรียน ทุกประเภทส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 47.83, 51.72 และ 54.14 ตามลำดับ ใช้วิธี ผู้บริหารให้คำแนะนำแก่ครูเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม รองลงมา สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบ ชั้นเรียน ได้แก่ การบริการเอกสารให้ความรู้เพื่อให้นักศึกษาดำเนินการส่งเข้ารับ การฝึกอบรมเกี่ยวกับการสอนช่อม เสริม คิดเป็นร้อยละ 43.48 และ 18.84 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ได้แก่ การบริการ เอกสารให้ความรู้เพื่อให้นักศึกษาดำเนินการส่งเข้ารับ การฝึกอบรมเกี่ยวกับการสอนช่อม เสริม คิดเป็นร้อยละ 44.83 และ 48.12 ตามลำดับ และการอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 32.76 และ 28.57 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 51.92 ใช้วิธีผู้บริหารให้คำแนะนำแก่ครูเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม รองลงมาได้แก่ การบริการเอกสารให้ความรู้เพื่อให้นักศึกษาดำเนินการส่งเข้ารับ การฝึกอบรมเกี่ยวกับการสอนช่อม เสริม และการอภิปราย

ร่วมกันของครูที่สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 46.15 และ 26.54 ตามลำดับ

วิธีการที่ครูใช้สอนซ่อมเสริม สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 73.91 ใช้วิธีจัดสอนเป็นรายบุคคล รองลงมาได้แก่ แบ่งสอนเป็นกลุ่มย่อย และให้นักเรียนสอนกันเอง คิดเป็นร้อยละ 52.17 และ 33.33 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 75.86 และ 75.94 ตามลำดับ ใช้วิธีแบ่งสอนเป็นกลุ่มย่อย รองลงมาได้แก่ จัดสอนเป็นรายบุคคล คิดเป็นร้อยละ 72.41 และ 70.68 ตามลำดับ และให้นักเรียนสอนกันเอง คิดเป็นร้อยละ 25.86 และ 39.10 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 71.92 ใช้วิธีจัดสอนเป็นรายบุคคล รองลงมาได้แก่ แบ่งสอนเป็นกลุ่มย่อยและให้นักเรียนสอนกันเอง คิดเป็นร้อยละ 69.62 และ 34.62 ตามลำดับ

กิจกรรมที่ครูใช้สอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 72.46, 81.03 และ 85.71 ตามลำดับ ใช้กิจกรรมการทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม รองลงมาได้แก่ การทำงานเป็นรายบุคคล คิดเป็นร้อยละ 66.67, 67.24 และ 78.20 ตามลำดับ และการทำงานเป็นกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 46.38, 58.62 และ 63.16 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า กิจกรรมที่ครูใช้ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 81.15 ได้แก่ การทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม รองลงมาได้แก่ การทำงานเป็นรายบุคคลและการทำงานเป็นกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 72.69 และ 57.69 ตามลำดับ

การประเมินผลการสอนซ่อมเสริม ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติเพื่อให้ครูผู้สอนประเมินผลการสอนซ่อมเสริม โรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 81.16, 82.76 และ 81.95 ตามลำดับ มีการปฏิบัติ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 81.92 มีการปฏิบัติ สำหรับวิธีการที่ใช้พบว่า โรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 49.28 ใช้วิธีผู้บริหารให้คำปรึกษาแก่ครูเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม รองลงมาได้แก่ การบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการประเมินผลการสอนซ่อมเสริม และการอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 40.58 และ 26.09 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 53.45 และ

57.89 ตามลำดับ ใช้วิธีการบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการประเมินผลการสอน
 ช่อม เสริม รองลงมาได้แก่ ผู้บริหารให้คำปรึกษาแก่ครูเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม คิดเป็น
 ร้อยละ 43.10 และ 48.12 ตามลำดับ และการอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่ม
 ประสพการณ์เดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 34.48 และ 32.33 ตามลำดับ เมื่อพิจารณา
 โดยส่วนรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 52.31 ใช้วิธีการบริการ
 เอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการประเมินผลการสอนช่อม เสริม รองลงมาได้แก่ ผู้บริหารให้
 คำปรึกษาแก่ครูเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม และการอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่มประสพการณ์
 เดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 47.31 และ 31.15 ตามลำดับ

การประเมินผลนักเรียนหลังจากสอนช่อม เสริม ผลการวิจัยพบว่า สำหรับโรงเรียน
 ที่มีครูไม่ครบชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน มีการปฏิบัติทุกโรงเรียน คิดเป็น
 ร้อยละ 100 สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 98.28
 มีการปฏิบัติ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ
 99.62 มีการปฏิบัติ สำหรับวิธีการที่ใช้พบว่า โรงเรียนทุกประเภทส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ
 81.16, 89.66 และ 87.22 ตามลำดับ ใช้การตรวจผลงานที่มอบหมายให้ทำ รอง
 ลงมา สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน ได้แก่ การสังเกตและการทดสอบ คิดเป็น
 ร้อยละ 76.81 และ 65.22 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียนและโรงเรียน
 ที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ได้แก่ การทดสอบ คิดเป็นร้อยละ 79.31 และ 81.95
 ตามลำดับ และการสังเกต คิดเป็นร้อยละ 62.07 และ 69.17 ตามลำดับ เมื่อ
 พิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 86.15 ใช้การตรวจ
 ผลงานที่มอบหมายให้ทำ รองลงมาได้แก่ การทดสอบและการสังเกต คิดเป็นร้อยละ
 76.92 และ 69.62 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 การปฏิบัติในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อม เสริม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี

การปฏิบัติในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=69		N=58		N=133		N=260	

1. การติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อม เสริม

ของผู้บริหารโรงเรียน

1.1 ไม่มีการปฏิบัติ	9	13.04	5	8.62	9	6.77	23	8.85
1.2 มีการปฏิบัติ	60	86.96	53	91.38	124	93.23	237	91.15

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 (ต่อ)

	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้นเรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้นเรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การปฏิบัติในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม	N=69		N=58		N=133		N=260	
วิธีการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม								
1.2.1 วางโครงการติดตามผลการสอน								
ซ่อมเสริม	27	39.13	22	37.93	57	42.86	106	40.77
1.2.2 ตรวจสอบบันทึกการสอนซ่อมเสริม								
ของครูผู้สอน	35	50.72	36	62.07	84	62.16	155	59.62
1.2.3 กำหนดรูปแบบการรายงานผลการ								
สอนซ่อมเสริมให้ครูผู้สอนรายงาน	16	23.19	9	15.52	34	25.56	59	22.69
1.2.4 จัดทำสรุปการรายงานผลการสอน								
ซ่อมเสริม	7	10.14	12	20.69	36	27.07	55	21.15
1.2.5 ประชุมครูผู้สอนเพื่อสรุปผลการสอน								
ซ่อมเสริม	29	42.03	23	39.66	53	39.84	105	40.38

ตารางที่ 8 (ต่อ)

การปฏิบัติในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้นเรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=69		N=58		N=133		N=260	
1.2.6 ผู้บริหารโรงเรียนติดตามสรุปผลการสอนซ่อม เสริมด้วยตนเอง	17	24.64	17	23.31	48	36.09	82	31.54
1.2.7 ครูวิชาการโรงเรียนติดตามและสรุปผลการสอนซ่อม เสริมรายงานผู้บริหารโรงเรียน	8	11.59	13	22.41	33	24.81	54	20.77
2. การติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อม เสริมของครูผู้สอน								
2.1 ไม่มีการปฏิบัติ	3	4.35	6	10.34	11	8.27	20	7.69
2.2 มีการปฏิบัติ	66	95.65	52	89.66	122	91.73	240	92.31

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 (ต่อ)

	ร.ร.ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร.ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร.ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การปฏิบัติในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อม เสริม	N=69		N=58		N=133		N=260	
วิธีการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อม เสริม								
2.2.1 การบันทึกผลการ เรียนของนักเรียนแต่ละคน	27	39.13	27	46.55	62	46.62	116	44.62
2.2.2 การทดสอบความก้าวหน้าในการ เรียน ของนักเรียน เป็นระยะ	38	55.07	25	43.10	64	48.12	127	48.85
2.2.3 การสรุปผลการ เรียนของนักเรียนแต่ละ คนที่เข้ารับการสอนซ่อม เสริม	31	44.93	25	43.10	57	42.86	113	43.46
2.2.4 การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่ เข้า รับการสอนซ่อม เสริม	6	8.70	5	8.62	12	9.02	23	8.85
2.2.5 การสรุปผลการสอนซ่อม เสริม	17	24.64	12	20.69	35	26.32	64	24.62

จากตารางที่ 8 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี ผลการวิจัยพบว่าการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริมของผู้บริหารโรงเรียนทุกประเภท ได้แก่ โรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน โรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน และโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 86.96, 91.38 และ 93.23 ตามลำดับ มีการปฏิบัติเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 91.15 มีการปฏิบัติสำหรับวิธีการที่ใช้พบว่า โรงเรียนทุกประเภทส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 50.72, 62.07 และ 62.16 ตามลำดับ ใช้ตรวจสอบบันทึกการสอนซ่อมเสริมของครูผู้สอน รองลงมา สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน ได้แก่ ประชุมครูผู้สอนเพื่อสรุปผลการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 42.03 และ 39.66 ตามลำดับ และวางโครงการติดตามผลการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 39.13 และ 37.93 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ได้แก่ วางโครงการติดตามผลการสอนซ่อมเสริม และประชุมครูผู้สอนเพื่อสรุปผลการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 42.86 และ 39.84 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 59.62 ใช้ตรวจสอบบันทึกการสอนซ่อมเสริมของครูผู้สอน รองลงมาได้แก่ วางโครงการติดตามผลการสอนซ่อมเสริมและประชุมครูผู้สอนเพื่อสรุปผลการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 40.77 และ 40.38 ตามลำดับ

การติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริมของครูผู้สอน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 95.65, 89.66 และ 91.73 ตามลำดับ มีการปฏิบัติ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 92.31 มีการปฏิบัติ สำหรับวิธีการที่ใช้พบว่า โรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 55.07 ใช้การทดสอบความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน เป็นระยะ รองลงมาได้แก่ การสรุปผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคนที่เข้ารับการสอนซ่อมเสริม และการบันทึกผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคน คิดเป็นร้อยละ 44.93 และ 39.13 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 46.55 ใช้บันทึกผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคน รองลงมาได้แก่ การทดสอบความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนเป็นระยะ และการสรุปผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคนที่เข้ารับการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 43.10 เท่ากัน สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน พบว่า

โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 48.12 ใช้การทดสอบความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนเป็นระยะ รองลงมาได้แก่ การบันทึกผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคน และการสรุปผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคนที่เข้ารับการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 46.62 และ 42.86 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 48.85 ใช้การทดสอบความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนเป็นระยะ รองลงมาได้แก่ การบันทึกผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคน และการสรุปผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคนที่เข้ารับการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 44.62 และ 43.46 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาการจัดสอนซ่อม เสริม ใน โรงเรียนสังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี ประกอบด้วย

1. ปัญหาในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน
2. ปัญหาในการเตรียมการสอนซ่อม เสริม
3. ปัญหาในการดำเนินการสอนซ่อม เสริม
4. ปัญหาในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อม เสริม

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของผู้บริหารโรงเรียนและของครูผู้สอน โดยการ
แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ (Percentage) จำแนกประเภทโรงเรียนเพื่อศึกษา คือ
โรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน โรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน โรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน
และข้อมูลรวม แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ดังเสนอไว้ในตารางที่ 9 - 12

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ปัญหาในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี

ปัญหาในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน	ร.ร. ครุไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร. ครุพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร. ครุมากกว่าชั้น เรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก. ปัญหาเกี่ยวกับการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน								
1. ปัญหาที่พบโดยผู้บริหารโรงเรียน								
1.1 บุคลากรของโรงเรียนไม่มีความรู้และ								
ความเข้าใจในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน	21	30.43	17	29.31	49	36.84	88	33.85
1.2 ไม่มีเครื่องมือในการตรวจสอบข้อ								
บกพร่องของนักเรียน	34	49.28	40	68.97	69	51.88	143	55.00
1.3 การพิจารณาาร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง								
จากทุกฝ่ายยังไม่ทั่วถึง	23	33.33	23	39.66	52	39.10	98	37.69
1.4 ข้อมูลที่ใช้ในการวินิจฉัยข้อบกพร่อง								
ของนักเรียนไม่เพียงพอ	27	39.13	18	31.03	46	34.59	91	35.00

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ปัญหาในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร. ครูมากกว่าชั้นเรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. ปัญหาที่พบโดยครูผู้สอน								
2.1 บุคลากรของโรงเรียนไม่มีความรู้และ ความเข้าใจในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน	17	24.64	17	29.31	37	27.82	71	27.31
2.2 ไม่มีเครื่องมือในการตรวจสอบข้อบกพร่อง ของนักเรียน	41	59.42	34	58.62	67	50.38	142	54.62
2.3 ข้อมูลที่ใช้ในการวินิจฉัยข้อบกพร่อง ของนักเรียนมีไม่เพียงพอ	16	23.19	20	34.48	47	35.34	83	31.92
2.4 ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะวินิจฉัย ข้อบกพร่องของนักเรียนได้ทั่วถึง	35	50.73	24	41.38	69	51.88	128	49.23

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ปัญหาในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน	ร.ร. ครูไม่ครบชั้นเรียน N=69		ร.ร. ครูพอดีชั้นเรียน N=58		ร.ร. ครูมากกว่าชั้นเรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข. ปัญหา เกี่ยวกับการแบ่งกลุ่มนักเรียน เพื่อจัดสอนซ่อม เสริม								
ปัญหาที่พบ โดยผู้บริหาร โรงเรียน								
1. นักเรียนที่ เข้ารับการสอนซ่อม เสริม ในแต่ละกลุ่ม								
มีจำนวนมากเกินไป	6	8.70	3	5.17	15	11.28	24	9.23
2. นักเรียนในแต่ละกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันมาก								
กันมาก	30	43.48	35	60.34	90	67.67	155	59.62
3. จำนวนครูไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน								
ที่ต้องสอนซ่อม เสริม	40	57.97	22	37.93	31	23.31	93	24.18

ศูนย์วิทยุทัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 9 แสดงข้อมูลปัญหาในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน ปัญหาที่พบโดยผู้บริหารโรงเรียนทุกประเภท ได้แก่ โรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน โรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน และโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 49.28, 68.97 และ 51.88 ตามลำดับ ปัญหา ได้แก่ ไม่มีเครื่องมือในการตรวจสอบข้อบกพร่องของนักเรียน รองลงมา สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน ได้แก่ ข้อมูลที่ใช้ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนไม่เพียงพอ และการพิจารณาาร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องจากทุกฝ่ายยังไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละ 39.13 และ 33.33 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน ได้แก่ การพิจารณาาร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องจากทุกฝ่ายยังไม่ทั่วถึง และข้อมูลที่ใช้ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 39.66 และ 31.03 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ได้แก่ การพิจารณาาร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องจากทุกฝ่ายยังไม่ทั่วถึง และบุคลากรของโรงเรียนไม่มีความรู้และความเข้าใจในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 39.10 และ 36.84 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 55.00 ปัญหา ได้แก่ ไม่มีเครื่องมือในการตรวจสอบข้อบกพร่องของนักเรียน รองลงมาได้แก่ การพิจารณาาร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องจากทุกฝ่ายยังไม่ทั่วถึง และข้อมูลในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 37.69 และ 35.00 ตามลำดับ

ปัญหาที่พบโดยครูผู้สอน สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 59.42 ปัญหา ได้แก่ ไม่มีเครื่องมือในการตรวจสอบข้อบกพร่องของนักเรียน รองลงมาได้แก่ ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนได้ทั่วถึง และบุคลากรของโรงเรียนไม่มีความรู้และความเข้าใจในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 50.73 และ 24.64 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 58.62 ปัญหา ได้แก่ ไม่มีเครื่องมือในการตรวจสอบข้อบกพร่องของนักเรียน รองลงมาได้แก่ ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนได้ทั่วถึง และข้อมูลที่ใช้ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 41.38 และ 34.48 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 51.88 ปัญหา ได้แก่ ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนได้ทั่วถึง รองลงมาได้แก่

ไม่มีเครื่องมือในการตรวจสอบข้อบกพร่องของนักเรียน และข้อมูลในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนมีไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 50.38 และ 35.34 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 54.62 ปัญหาได้แก่ ไม่มีเครื่องมือในการตรวจสอบข้อบกพร่องของนักเรียน รองลงมาได้แก่ ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนได้ทั่วถึง และข้อมูลในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนมีไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 49.23 และ 31.92 ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับการแบ่งกลุ่มนักเรียน เพื่อสอนซ่อม เสริม ปัญหาที่พบโดยผู้บริหารโรงเรียน สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 57.97 ปัญหาได้แก่ จำนวนครูไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่ต้องสอนซ่อม เสริม รองลงมาได้แก่นักเรียนในแต่ละกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันมาก และนักเรียนที่เข้ารับการสอนซ่อม เสริมในแต่ละกลุ่มมีจำนวนมากเกินไป คิดเป็นร้อยละ 43.48 และ 8.70 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 60.34 และ 67.67 ตามลำดับ ปัญหาได้แก่ นักเรียนในแต่ละกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันมาก รองลงมาได้แก่ จำนวนครูไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่ต้องสอนซ่อม เสริม คิดเป็นร้อยละ 37.93 และ 23.31 ตามลำดับ และนักเรียนที่เข้ารับการสอนซ่อม เสริมในแต่ละกลุ่มมีจำนวนมากเกินไป คิดเป็นร้อยละ 5.17 และ 11.28 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 59.62 ปัญหาได้แก่ นักเรียนในแต่ละกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันมาก รองลงมาได้แก่ จำนวนครูไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่ต้องสอนซ่อม เสริม และนักเรียนที่เข้ารับการสอนซ่อม เสริมในแต่ละกลุ่มมีจำนวนมากเกินไป คิดเป็นร้อยละ 24.18 และ 9.23 ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ปัญหาในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี

ปัญหาในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร. ครูพอดีชั้นเรียน N=58		ร.ร. ครูมากกว่าชั้นเรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก. <u>ปัญหาเกี่ยวกับการประสานงานผู้เกี่ยวข้องในการ</u> <u>จัดสอนซ่อมเสริม</u>								
1. ปัญหาที่พบโดยผู้บริหารโรงเรียน								
1.1 การทำความเข้าใจกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับ								
การจัดสอนซ่อมเสริมยังไม่ทั่วถึง	22	31.88	22	37.93	43	32.33	87	33.46
1.2 ครูผู้สอนยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจ								
เกี่ยวกับหลักการและวิธีดำเนินการสอนซ่อมเสริม	29	42.03	22	37.93	54	40.60	105	40.38
1.3 นักเรียนไม่ยอมรับข้อบกพร่องของ								
ตนเอง	10	14.49	7	12.07	20	15.04	37	14.23
1.4 นักเรียนไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายการ								
จัดสอนซ่อมเสริม	15	21.74	16	27.59	28	21.05	59	22.69
1.5 ผู้ปกครองนักเรียนไม่เข้าใจ								
จุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อมเสริม	4	20.29	12	20.69	29	21.80	55	21.15

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ปัญหาในการเตรียมการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน			รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=69		N=58		N=133			N=260
2. ปัญหาที่พบโดยครูผู้สอน								
2.1 นักเรียนไม่ยอมรับข้อบกพร่องของตนเอง	12	17.39	12	20.69	25	18.80	49	18.85
2.2 นักเรียนไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายการจัดสอน								
ซ่อม เสริม	23	33.33	23	36.69	52	39.10	98	37.69
2.3 การชี้แจงทำความเข้าใจแก่นักเรียนยังไม่ทั่วถึง	21	30.43	10	17.24	36	27.07	67	25.77
2.4 ข้อมูลข้อบกพร่องของนักเรียนไม่ชัดเจน	24	34.78	20	34.48	45	38.83	89	34.23

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ปัญหาในการ เตรียมการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=69		N=58		N=133		N=260	

ข. ปัญหาเกี่ยวกับผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อม เสริม

1. ปัญหาที่พบโดยผู้บริหารโรงเรียน

1.1 ไม่ได้กำหนดผู้รับผิดชอบในการจัด

สอนซ่อม เสริม	13	18.84	15	25.86	28	21.05	56	21.54
---------------	----	-------	----	-------	----	-------	----	-------

1.2 ผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อม เสริมมี

ความรู้ในการดำเนินการไม่เพียงพอ	31	44.93	26	44.83	49	36.84	106	40.77
---------------------------------	----	-------	----	-------	----	-------	-----	-------

1.3 การดำเนินงานไม่มีการวางแผน

	22	31.88	20	34.48	53	39.85	95	36.54
--	----	-------	----	-------	----	-------	----	-------

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ปัญหาในการเตรียมการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. ปัญหาที่พบโดยครูผู้สอน								
2.1 ไม่มีการสำรวจความพร้อมและความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้อง	14	20.29	21	36.21	41	30.83	76	29.23
2.2 ผู้สอนซ่อม เสริมมีความรู้ในหลักการและวิธีดำเนินการสอนซ่อม เสริมไม่เพียงพอ	26	37.68	26	44.83	56	42.11	108	41.54
2.3 ไม่มีการกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบในการสอนซ่อม เสริม	20	28.99	16	27.59	23	17.29	59	22.69
2.4 จำนวนครูไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เข้ารับการสอนซ่อม เสริม	24	34.78	12	20.69	31	23.31	67	25.77

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ปัญหาในการ เตรียมการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค. <u>ปัญหาเกี่ยวกับ เวลาในการสอนซ่อม เสริม</u>								
1. ปัญหาที่พบโดยผู้บริหารโรงเรียน								
1.1 ความหลักสูตรไม่ได้กำหนดคาบ เวลา สำหรับสอนซ่อม เสริม	20	28.99	19	32.76	49	36.84	88	33.85
1.2 ครูผู้สอนมีชั่วโมงสอนมากไม่มีเวลา สอนซ่อม เสริม	53	76.81	30	51.72	60	45.11	143	55.00
1.3 ครูผู้สอนและนักเรียนมี เวลาว่าง ไม่ตรงกันในวัน เรียนปกติ	5	7.25	13	22.41	23	17.29	41	15.77
1.4 ครูผู้สอนมีงานพิเศษมากไม่มีเวลา สอนซ่อม เสริม	31	44.93	19	32.76	36	27.07	86	33.08

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ปัญหาในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม	ร.ร.ครูไม่ครบชั้นเรียน N=69		ร.ร.ครูพอดีชั้นเรียน N=58		ร.ร.ครูมากกว่าชั้นเรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.5 นักเรียนมีชั่วโมงเรียนมากไม่มีเวลา สอนซ่อมเสริม	6	8.70	8	13.79	21	15.79	35	13.46
1.6 แต่ละระดับชั้นมีเวลาว่างไม่ตรงกัน ทำให้ไม่สามารถกำหนดเวลาในการสอนซ่อมเสริม ที่แน่นอนได้	16	23.19	17	29.31	37	27.82	70	26.92

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ปัญหาในการ เตรียมการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร. ครูมากกว่าชั้นเรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. ปัญหาที่พบโดยครูผู้สอน								
2.1 ครูมีหน้าที่รับผิดชอบและงานพิเศษมาก								
ไม่มีเวลาสอนซ่อม เสริม	43	62.32	38	65.52	79	59.40	160	61.54
2.2 ครูและนักเรียนมีเวลาว่างไม่ตรงกัน								
ในวันสอนปกติ	3	4.35	11	18.97	32	24.06	46	17.69
2.3 นักเรียนมีชั่วโมงเรียนมากเกินไป								
ไม่มีเวลา เข้ารับการการสอนซ่อม เสริม	5	7.25	7	12.07	23	17.29	35	13.46
2.4 ครูมีชั่วโมงสอนมากไม่มีเวลาสอน								
ซ่อม เสริม	42	60.87	28	48.28	58	43.61	128	49.23
2.5 นักเรียนไม่สนใจที่ เข้ารับการการสอน								
ซ่อม เสริมตาม เวลาที่โรงเรียนจัดให้	13	18.84	10	17.24	24	18.05	47	18.08

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ปัญหาในการ เตรียมการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ

ง. ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ที่ใช้สอนซ่อม เสริม

1. ปัญหาที่พบโดยผู้บริหารโรงเรียน								
1.1 สถานที่ที่ใช้สอนซ่อม เสริมมีไม่เพียงพอ	16	23.19	6	10.34	20	15.04	42	16.15
1.2 สถานที่ที่ใช้สอนซ่อม เสริมไม่เหมาะสม	16	23.19	18	31.03	37	27.82	71	27.31
1.3 ไม่มีการสำรวจความต้องการของนักเรียน	16	23.19	19	32.76	32	24.06	67	25.77
1.4 การประชุมครูที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดสถานที่ยังไม่ทั่วถึง	9	13.04	6	10.34	18	13.53	33	12.69
1.5 ไม่มีการสำรวจความพร้อมด้านอาคารสถานที่	13	18.84	7	12.07	15	11.28	35	13.46

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ปัญหาในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร. ครูพอดีชั้นเรียน N=58		ร.ร. ครูมากกว่าชั้นเรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. ปัญหาที่พบโดยครูผู้สอน								
2.1 สถานที่ที่จะใช้สอนซ่อมเสริมมีไม่								
เพียงพอ	10	14.49	6	10.34	10	7.52	26	10.00
2.2 สถานที่บางแห่งไม่เหมาะสมที่จะ								
ใช้สอนซ่อมเสริม	14	20.29	12	20.69	32	24.06	58	22.31
2.3 ไม่มีการกำหนดสถานที่ไว้อย่าง								
ชัดเจน	28	40.58	18	31.03	56	42.11	102	39.23

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ปัญหาในการ เตรียมการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ

จ. ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งความรู้และวัสดุอุปกรณ์ในการ
สอนซ่อม เสริม

1. ปัญหาที่พบโดยผู้บริหารโรงเรียน

1.1 การบริการ เอกสารให้ความรู้สำหรับครู

ศึกษาด้วยตนเองไม่เพียงพอ

42 60.87 37 63.79 72 54.14 151 58.08

1.2 แหล่งศึกษาค้นคว้าภายในโรงเรียนไม่มี

37 53.62 24 41.38 46 34.59 107 41.15

1.3 ขาดวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้

15 21.74 18 31.03 49 36.84 82 31.54

1.4 การ เตรียมวัสดุอุปกรณ์ไว้บริการแก่ครูไม่

เพียงพอ

26 37.68 21 36.21 57 42.86 104 40.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ปัญหาในการเตรียมการสอนซ่อมเสริม	ร.ร. ครูไม่ครูชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=69		N=58		N=133		N=260	
2. ปัญหาที่พบโดยครูผู้สอน								
2.1 เอกสารให้ความรู้สำหรับครูศึกษาด้วย								
ตนเองมีไม่เพียงพอ	44	63.77	42	72.41	77	57.89	163	62.69
2.2 แหล่งศึกษาค้นคว้าภายในโรงเรียนไม่มี	32	46.38	22	37.93	39	29.32	93	35.77
2.3 ขาดวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้								
ความรู้	31	44.93	22	37.93	68	51.13	121	46.54
2.4 แหล่งความรู้สำหรับให้ครูค้นคว้าอยู่ห่าง								
ไกลไม่สะดวก	22	31.88	18	31.03	36	27.07	76	29.23

จากตารางที่ 10 แสดงข้อมูลปัญหาในการ เตรียมการสอนซ่อม เสริมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดอุทัยธานี ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการ ประสานงานผู้เกี่ยวข้องในการจัดสอนซ่อม เสริม ปัญหาที่พบโดยผู้บริหารโรงเรียน สำหรับ โรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้น เรียน พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 42.03 ปัญหาได้แก่ ครูผู้สอนยังไม่มีความรู้ ความ เข้าใจ เกี่ยวกับหลักการและวิธีดำเนินการสอนซ่อม เสริม รองลงมาได้แก่ การทำความเข้าใจกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดสอนซ่อม เสริมยังไม่ทั่วถึง และนักเรียนไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อม เสริม คิดเป็นร้อยละ 31.88 และ 21.74 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่ปัญหาได้แก่ การทำความเข้าใจกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดสอนซ่อม เสริมยังไม่ทั่วถึง และครูผู้สอนยังไม่มี ความรู้ ความ เข้าใจ เกี่ยวกับหลักการและวิธีดำเนินการสอนซ่อม เสริม คิด เป็นร้อยละ 37.93 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ นักเรียนไม่ เข้าใจจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อม เสริมและ ผู้ปกครองนักเรียนไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อม เสริม คิด เป็นร้อยละ 27.59 และ 20.69 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 40.60 ปัญหาได้แก่ ครูผู้สอนยังไม่มีความรู้ ความ เข้าใจเกี่ยวกับหลักการและวิธีดำเนินการ สอนซ่อม เสริม รองลงมาได้แก่ การทำความเข้าใจกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดสอนซ่อม เสริม ยังไม่ทั่วถึง และผู้ปกครองนักเรียนไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อม เสริม คิด เป็นร้อยละ 32.33 และ 21.80 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็น ร้อยละ 40.38 ปัญหาได้แก่ ครูผู้สอนยังไม่มีความรู้ ความ เข้าใจเกี่ยวกับหลักการและวิธี ดำเนินการสอนซ่อม เสริม รองลงมาได้แก่ การทำความเข้าใจกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดสอน ซ่อม เสริมยังไม่ทั่วถึง และนักเรียนไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อม เสริม คิด เป็นร้อยละ 33.46 และ 22.69 ตามลำดับ

ปัญหาที่พบโดยครูผู้สอน สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 34.78 ปัญหาได้แก่ ข้อมูลข้อบกพร่องของนักเรียนไม่ชัดเจน รองลงมา ได้แก่ นักเรียนไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อม เสริม และการชี้แจงทำความเข้าใจ แก่ นักเรียนยังไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ 30.43 ตามลำดับ สำหรับ โรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 36.69 ปัญหาได้แก่ นักเรียนไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อม เสริม รองลงมาได้แก่ ข้อมูลข้อบกพร่อง ของนักเรียนไม่ชัดเจน และนักเรียนไม่ยอมรับข้อบกพร่องของตนเอง คิดเป็นร้อยละ

34.48 และ 20.69 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 39.10 ปัญหาได้แก่ นักเรียนไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อมเสริม รองลงมาได้แก่ ข้อมูลข้อบกพร่องของนักเรียนไม่ชัดเจน และการชี้แจงทำความเข้าใจแก่นักเรียนยังไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละ 38.83 และ 27.07 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 37.69 ปัญหาได้แก่ นักเรียนไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายการจัดสอนซ่อมเสริม รองลงมาได้แก่ ข้อมูลข้อบกพร่องของนักเรียนไม่ชัดเจน และการชี้แจงทำความเข้าใจแก่นักเรียนยังไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละ 34.23 และ 25.77 ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อมเสริม ปัญหาที่พบโดยผู้บริหารโรงเรียน สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 44.93 และ 44.83 ตามลำดับ ปัญหาได้แก่ ผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อมเสริมมีความรู้ในการดำเนินการไม่เพียงพอ รองลงมาได้แก่ การดำเนินงานไม่มีการวางแผน คิดเป็นร้อยละ 31.88 และ 34.48 ตามลำดับ และไม่ได้กำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 18.84 และ 25.86 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 39.85 ปัญหาได้แก่ การดำเนินงานไม่มีการวางแผน รองลงมาได้แก่ ผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อมเสริมมีความรู้ในการดำเนินการไม่เพียงพอ และไม่ได้กำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 36.84 และ 21.05 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 40.77 ปัญหาได้แก่ ผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อมเสริมมีความรู้ในการดำเนินการไม่เพียงพอ รองลงมาได้แก่ การดำเนินงานไม่มีการวางแผน และไม่ได้กำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 36.54 และ 21.54 ตามลำดับ

ปัญหาที่พบโดยครูผู้สอนในโรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 37.68, 44.83 และ 42.11 ตามลำดับ ปัญหาได้แก่ ผู้สอนซ่อมเสริมมีความรู้ในหลักการและวิธีดำเนินการสอนซ่อมเสริมไม่เพียงพอ รองลงมา สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียนได้แก่ จำนวนครูไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เข้ารับการสอนซ่อมเสริม และไม่มีการกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบในการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 34.78 และ 28.99

ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีสั้นเรียน ได้แก่ ไม่มีการสำรวจความพร้อมและความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้อง และไม่มีการกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบในการสอนซ่อม เสริม คิดเป็นร้อยละ 36.21 และ 27.59 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ได้แก่ ไม่มีการสำรวจความพร้อมและความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้อง และจำนวนครูไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เข้ารับการสอนซ่อม เสริม คิดเป็นร้อยละ 30.83 และ 23.31 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 41.54 ปัญหาได้แก่ ผู้สอนซ่อม เสริมมีความรู้ในหลักการและวิธีดำเนินการสอนซ่อม เสริมไม่เพียงพอ รองลงมาได้แก่ ไม่มีการสำรวจความพร้อมและความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้อง และจำนวนครูไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เข้ารับการสอนซ่อม เสริม คิดเป็นร้อยละ 29.23 และ 25.77 ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับเวลาในการสอนซ่อม เสริม ปัญหาที่พบโดยผู้บริหารโรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 76.81, 51.72 และ 45.11 ตามลำดับ ปัญหาได้แก่ ครูผู้สอนมีชั่วโมงสอนมากไม่มีเวลาสอนซ่อม เสริม รองลงมา สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน ได้แก่ ครูผู้สอนมีงานพิเศษมากไม่มีเวลาสอนซ่อม เสริม และตามหลักสูตรไม่ได้กำหนดคาบ เวลาสำหรับสอนซ่อม เสริม คิดเป็นร้อยละ 44.93 และ 28.99 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีสั้นเรียน ได้แก่ ตามหลักสูตรไม่ได้กำหนดคาบ เวลาสำหรับสอนซ่อม เสริม และครูผู้สอนมีงานพิเศษมากไม่มีเวลาสอนซ่อม เสริม คิดเป็นร้อยละ 32.76 เท่ากัน สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ได้แก่ ตามหลักสูตรไม่ได้กำหนดคาบ เวลาสำหรับการสอนซ่อม เสริม และแต่ละระดับชั้นมีเวลาว่างไม่ตรงกันทำให้ไม่สามารถกำหนดเวลาในการสอนซ่อม เสริมที่แน่นอนได้ คิดเป็นร้อยละ 36.84 และ 27.82 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 55.00 ปัญหาได้แก่ ครูผู้สอนมีชั่วโมงสอนมากไม่มีเวลาสอนซ่อม เสริม รองลงมาได้แก่ ตามหลักสูตรไม่ได้กำหนดคาบ เวลาสำหรับสอนซ่อม เสริม และครูผู้สอนมีงานพิเศษมากไม่มีเวลาสอนซ่อม เสริม คิดเป็นร้อยละ 33.85 และ 33.08 ตามลำดับ

ปัญหาที่พบโดยครูผู้สอนในโรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 62.32, 65.52 และ 59.40 ตามลำดับ ปัญหาได้แก่ ครูมีหน้าที่รับผิดชอบและงานพิเศษมาก ไม่มีเวลาสอนซ่อม เสริม รองลงมา สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน ได้แก่

ครูมีชั่วโมงสอนมากไม่มี เวลาสอนซ่อม เสริมและนักเรียนไม่สนใจ เข้ารับการสอนซ่อม เสริมตาม เวลาที่โรงเรียนจัดให้ คิดเป็นร้อยละ 60.87 และ 18.84 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอตีสั้น เรียนและโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้น เรียน ได้แก่ ครูมีชั่วโมงสอนมากไม่มี เวลาสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 48.28 และ 43.61 ตามลำดับ และครูและนักเรียนมีเวลาว่างไม่ตรงกัน คิดเป็นร้อยละ 18.97 และ 24.06 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 61.54 ปัญหาได้แก่ ครูมีหน้าที่รับผิดชอบ และงานพิเศษมากไม่มี เวลาสอนซ่อม เสริม รองลงมาได้แก่ ครูมีชั่วโมงสอนมากไม่มี เวลาสอนซ่อม เสริมและนักเรียนไม่สนใจ เข้ารับการสอนซ่อม เสริมตาม เวลาที่โรงเรียนกำหนด คิดเป็นร้อยละ 49.23 และ 18.08 ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ที่ใช้สอนซ่อม เสริม ปัญหาที่พบโดยผู้บริหารโรงเรียน สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้น เรียน พบว่า ส่วนใหญ่ปัญหาได้แก่ สถานที่ที่ใช้สอนซ่อม เสริมมีไม่เพียงพอ สถานที่ที่ใช้สอนซ่อม เสริมไม่เหมาะสมและไม่มี การสำรวจความต้องการของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 23.19 เท่ากัน รองลงมาได้แก่ ไม่มีการสำรวจความพร้อมด้านอาคารสถานที่และการประชุมครูที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดสถานที่ยังไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละ 18.84 และ 13.04 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอตีสั้น เรียน พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 32.76 ปัญหาได้แก่ ไม่มีการสำรวจความต้องการของนักเรียน รองลงมาได้แก่ สถานที่ที่ใช้สอนซ่อม เสริมไม่เหมาะสมและไม่มี การสำรวจความพร้อมด้านอาคารสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 31.03 และ 12.07 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 27.82 ปัญหาได้แก่ สถานที่ที่ใช้สอนซ่อม เสริมไม่เหมาะสม รองลงมาได้แก่ ไม่มีการสำรวจความต้องการของนักเรียนและสถานที่ที่ใช้สอนซ่อม เสริมมีไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 24.06 และ 15.04 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 27.31 ปัญหาได้แก่ สถานที่ที่ใช้สอนซ่อม เสริมไม่เหมาะสม รองลงมาได้แก่ ไม่มีการสำรวจความต้องการของนักเรียนและสถานที่ที่ใช้สอนซ่อม เสริมมีไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 25.77 และ 16.15 ตามลำดับ

ปัญหาที่พบโดยครูผู้สอนในโรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 40.58 , 31.03 และ 42.11 ตามลำดับ ปัญหาได้แก่ ไม่มีการกำหนดสถานที่ไว้อย่างชัดเจน รองลงมาได้แก่ สถานที่บางแห่งไม่เหมาะสมที่จะใช้สอนซ่อม เสริม คิดเป็นร้อยละ

20.29, 20.69 และ 24.06 ตามลำดับ และสถานที่ที่จะใช้สอนซ่อม เสริมไม่เพียงพอ คิดเป็น ร้อยละ 14.49, 10.34 และ 7.52 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 39.23 ปัญหาได้แก่ ไม่มีการกำหนดสถานที่ไว้อย่างชัดเจน รองลงมาได้แก่ สถานที่บางแห่งไม่เหมาะสมที่จะใช้สอนซ่อม เสริมและสถานที่ที่ใช้สอนซ่อม เสริม มีไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 22.31 และ 10.00 ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งความรู้และวัสดุอุปกรณ์ในการสอนซ่อม เสริม ปัญหาที่พบโดย ผู้บริหารโรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 60.87, 63.79 และ 54.14 ตามลำดับ ปัญหาได้แก่ การบริการเอกสารให้ความรู้สำหรับครูศึกษาด้วยตนเองไม่เพียงพอ รองลงมา สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูพอตึชั้นเรียน ได้แก่ แหล่งศึกษาค้นคว้าภายในโรงเรียนไม่มี คิดเป็นร้อยละ 53.62 และ 41.38 ตามลำดับ และการเตรียมวัสดุอุปกรณ์ไว้บริการแก่ครูไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 37.68 และ 36.21 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ได้แก่ การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ไว้บริการ แก่ครูไม่เพียงพอ และขาดวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้ คิดเป็นร้อยละ 42.86 และ 36.84 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 58.08 ปัญหาได้แก่ การบริการเอกสารให้ความรู้สำหรับครูศึกษาด้วยตนเองไม่เพียงพอ รองลงมาได้แก่ แหล่งศึกษาค้นคว้าภายในโรงเรียนไม่มี และการเตรียมวัสดุอุปกรณ์ไว้ บริการแก่ครูไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 41.15 และ 40.00 ตามลำดับ

ปัญหาที่พบโดยครูผู้สอนในโรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 63.77, 72.41 และ 57.89 ตามลำดับ ปัญหาได้แก่ เอกสารให้ความรู้สำหรับครูศึกษาด้วย ตนเองมีไม่เพียงพอ รองลงมา สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน ได้แก่ แหล่งศึกษา ค้นคว้าภายในโรงเรียนไม่มี และขาดวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้ คิดเป็นร้อยละ 46.38 และ 44.93 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอตึชั้นเรียน ได้แก่ แหล่ง ศึกษาค้นคว้าภายในโรงเรียนไม่มี และขาดวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้ คิดเป็นร้อยละ 37.93 เท่ากัน สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ได้แก่ ขาดวิทยากรหรือ ผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้และแหล่งศึกษาค้นคว้าภายในโรงเรียนไม่มี คิดเป็นร้อยละ 51.13 และ 29.32 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 62.69 ปัญหาได้แก่ เอกสารให้ความรู้สำหรับครูศึกษาด้วยตนเองมีไม่เพียงพอ รองลงมา

ได้แก่ ขาดวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้ และแหล่งศึกษาค้นคว้าภายในโรงเรียน
ไม่มี คิดเป็นร้อยละ 46.54 และ 35.77 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1.1 ปัญหาในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดอุทัยธานี

ปัญหาในการดำเนินการสอนซ่อมเสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ

ก. ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริม

1. ปัญหาที่พบโดยผู้บริหารโรงเรียน

1.1 การบริการ เอกสารให้ความรู้ เกี่ยวกับการ

กำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อมเสริมไม่เพียงพอ	38	55.07	33	56.90	70	52.63	141	54.23
1.2 การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ยังทำได้น้อย	18	26.09	21	36.21	49	36.84	88	33.85
1.3 ผู้บริหารให้คำปรึกษาแก่ครูผู้สอนได้ :								
ไม่ทั่วถึง	13	18.84	14	24.14	29	21.80	56	21.54
1.4 การอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่ม								
ประสบการณ์เดียวกันทำได้น้อย	37	53.62	23	39.66	61	45.86	121	46.54

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัญหาในการดำเนินการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร. ครูมากกว่าชั้นเรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. ปัญหาที่พบโดยครูผู้สอน								
2.1 ครูผู้สอนมีความรู้และความเข้าใจในการกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อม เสริมไม่เพียงพอ	25	36.23	28	48.28	64	48.12	117	45.00
2.2 ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับข้อบกพร่องและปัญหาของนักเรียน	24	34.78	14	24.14	43	32.33	81	31.15
2.3 ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของนักเรียน	16	23.19	8	13.79	34	25.56	58	22.31
2.4 การกำหนดจุดประสงค์ไม่มุ่งเน้นที่การแก้ไขปัญหานักเรียน	14	20.23	11	18.97	33	24.81	58	22.31

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัญหาในการดำเนินการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข. ปัญหาเกี่ยวกับการเตรียมบทเรียนในการสอน								
<u>ซ่อม เสริม</u>								
1. ปัญหาที่พบโดยผู้บริหารโรงเรียน								
1.1 การบริการ เอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับ								
การ เตรียมบทเรียนในการสอนซ่อม เสริมไม่เพียงพอ	38	55.07	36	62.27	77	57.89	151	58.08
1.2 การ เชิญวิทยากรมาให้ความรู้ยังทำ :								
ได้น้อย	26	37.68	19	32.76	54	40.60	99	38.08
1.3 ผู้บริหารให้คำปรึกษาแก่ครูผู้สอนได้								
ไม่ทั่วถึง	13	18.84	12	20.69	25	18.80	50	19.23
1.4 การอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่ม								
ประสบการณ์เดียวกันยังทำได้น้อย	22	31.88	24	41.38	58	43.61	104	40.00

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัญหาในการดำเนินการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=69		N=58		N=133		N=260	
2. ปัญหาที่พบโดยครูผู้สอน								
2.1 ครูผู้สอนไม่มี เวลาเตรียมการสอน								
ซ่อม เสริม ว่างล่วงหน้า	40	57.97	35	60.34	80	60.15	155	59.62
2.2 การกำหนดจุดประสงค์การสอน								
ซ่อม เสริม ไม่ชัดเจน	11	15.94	11	18.97	27	20.30	49	18.85
2.3 ไม่มีข้อมูล เกี่ยวกับข้อบกพร่อง								
และปัญหาของนักเรียน	14	20.29	8	13.79	37	27.82	59	22.69
2.4 ไม่มีข้อมูล เกี่ยวกับความต้องการ								
ของนักเรียน	17	24.64	9	15.52	27	20.30	44	16.92
2.5 เอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับ เนื้อหา								
ที่จะสอนซ่อม เสริมมีไม่ เพียงพอ	36	52.17	34	58.62	64	48.12	134	51.54

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัญหาในการดำเนินการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค. ปัญหาเกี่ยวกับการนำเสนอทเรียนในการสอนซ่อม เสริม								
1. ปัญหาที่พบโดยผู้บริหารโรงเรียน								
1.1 การบริการเอกสารให้ความรู้เพื่อให้ครู								
ศึกษาด้วยตนเองไม่เพียงพอ	40	57.97	33	56.90	70	52.63	143	55.00
1.2 การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ยังทำได้น้อย	21	30.43	21	36.21	55	41.35	97	37.31
1.3 การฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีการสอนซ่อม เสริม								
แก่ครูผู้สอนมีการจัดน้อย	33	47.83	31	53.45	78	58.65	142	54.62
1.4 ผู้บริหารให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอน								
ไม่ทั่วถึง	16	23.19	11	18.97	24	18.05	51	19.62
1.5 การอภิปรายร่วมกันของครูผู้สอน								
กลุ่มประสบการณ์เดียวกันยังทำได้น้อย	22	31.88	21	36.21	42	31.58	85	32.69

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัญหาในการดำเนินการสอนซ่อม เสริม	ร.ร.ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร.ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร.ครูมากกว่าชั้น เรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. ปัญหาที่พบโดยครูผู้สอน								
2.1 ครูไม่ใช่สื่อประกอบการสอน	25	36.23	33	56.90	53	39.85	111	42.69
2.2 ครูใช้เทคนิคและวิธีการสอนไม่ แตกต่างจากการสอนตามปกติ	40	57.97	34	58.62	87	65.41	161	61.92
2.3 ครูจัดกิจกรรมการสอนไม่เหมาะสม กับความสามารถของนักเรียน	12	17.39	11	18.97	35	26.32	58	22.31
2.4 ครูไม่ได้เตรียมกิจกรรมและสื่อ การสอนไว้ล่วงหน้า	28	40.58	28	48.28	64	48.12	120	46.15

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัญหาในการดำเนินการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=69		N=58		N=133		N=260	
ง. <u>ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลการสอนซ่อม เสริม</u>								
1. <u>ปัญหาที่พบโดยผู้บริหารโรงเรียน</u>								
1.1 <u>การบริการ เอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับ</u>								
<u>การประเมินผลการสอนซ่อม เสริมไม่เพียงพอ</u>	43	62.32	35	60.34	83	62.41	161	61.92
1.2 <u>การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ยังทำ</u>								
<u>ได้น้อย</u>	25	36.23	21	36.21	62	46.62	108	41.54
1.3 <u>ผู้บริหารให้ค่าปรึกษาแก่ครูผู้สอน</u>								
<u>ได้ไม่ทั่วถึง</u>	19	27.54	14	24.14	30	22.56	63	24.23
1.4 <u>การอภิปรายร่วมกันของครูที่สอน</u>								
<u>กลุ่มประสบการณ์เดียวกันยังทำได้น้อย</u>	16	23.19	22	37.93	52	39.10	90	34.62

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัญหาในการดำเนินการสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	N=69		N=58		N=133		N=260	
2. ปัญหาที่พบโดยครูผู้สอน								
2.1 ครูไม่มีความรู้และทักษะในการสร้าง								
เครื่องมือประเมินผลการสอนซ่อม เสริม	28	40.58	26	44.83	55	41.35	109	41.92
2.2 ครูใช้วิธีการประเมินผลไม่สอดคล้อง								
กับจุดประสงค์การสอนซ่อม เสริม	8	11.59	12	20.69	25	18.80	45	17.31
2.3 ครูใช้วิธีการประเมินผลไม่เหมาะสม								
กับกิจกรรมการสอน	7	10.14	4	6.90	17	12.78	28	10.77
2.4 ครูใช้วิธีการประเมินผลไม่เหมาะสม								
กับความสามารถของนักเรียน	5	7.25	5	8.62	16	12.03	26	10.00
2.5 ไม่มีการจัดทำเอกสารหลักฐานการ								
ประเมินผลการสอนซ่อม เสริม	31	44.93	26	44.83	58	42.11	115	44.23

จากตารางที่ 11 แสดงข้อมูลปัญหาในการดำเนินการสอนซ่อม เสริมในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนด จุดประสงค์การสอนซ่อม เสริม ปัญหาที่พบโดยผู้บริหารโรงเรียนทุกประเภท ได้แก่ โรงเรียน ที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน โรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน และโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 55.07, 56.90 และ 52.63 ตามลำดับ ปัญหาได้แก่ การ บริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อม เสริมไม่เพียงพอ รองลงมาได้แก่ การอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกันทำได้น้อย คิดเป็น ร้อยละ 53.62, 39.66 และ 45.86 ตามลำดับ และการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ ยังทำได้น้อย คิดเป็นร้อยละ 26.09, 36.21 และ 36.84 ตามลำดับ เมื่อพิจารณา โดยส่วนรวมแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 54.23 ปัญหาได้แก่ การบริการ เอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อม เสริมไม่เพียงพอ รองลงมา ได้แก่ การอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกันทำได้น้อย และการเชิญ วิทยากรมาให้ความรู้ยังทำได้น้อย คิดเป็นร้อยละ 46.54 และ 33.85 ตามลำดับ

ปัญหาที่พบโดยครูผู้สอนในโรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 36.23, 48.28 และ 48.12 ตามลำดับ ปัญหาได้แก่ ครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจในการ กำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อม เสริมไม่เพียงพอ รองลงมา สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบ ชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ได้แก่ ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับข้อบกพร่องและปัญหา ของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 34.78 และ 32.33 ตามลำดับ และไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับ ความต้องการของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 23.19 และ 25.56 ตามลำดับ สำหรับ โรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน ได้แก่ ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับข้อบกพร่องของนักเรียนและการ กำหนดจุดประสงค์ไม่มุ่งเน้นที่การแก้ไขปัญหานักเรียน คิดเป็นร้อยละ 24.14 และ 18.97 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 45.00 ปัญหาได้แก่ ครูผู้สอนมีความรู้และความเข้าใจในการกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อม เสริม ไม่เพียงพอ รองลงมาได้แก่ ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับข้อบกพร่องและปัญหาของนักเรียน คิดเป็น ร้อยละ 31.15 และไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของนักเรียนและการกำหนดจุดประสงค์ ไม่มุ่งเน้นที่การแก้ไขปัญหานักเรียน คิดเป็นร้อยละ 22.31 เท่ากัน

ปัญหาเกี่ยวกับการเตรียมบทเรียนในการสอนซ่อมเสริม ปัญหาที่พบโดยผู้บริหาร โรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 55.07, 62.27 และ 57.89 ตามลำดับ ปัญหาได้แก่ การบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการเตรียมบทเรียนในการสอนซ่อมเสริม ไม่เพียงพอ รองลงมา สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน ได้แก่ การเชิญวิทยากร มาให้ความรู้ยังทำให้น้อย และการอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกันทำได้น้อย คิดเป็นร้อยละ 37.68 และ 31.88 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดี ชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ได้แก่ การอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่ม ประสบการณ์เดียวกันทำได้น้อย คิดเป็นร้อยละ 41.38 และ 43.61 ตามลำดับ และ การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ยังทำให้น้อย คิดเป็นร้อยละ 32.76 และ 40.60 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 58.08 ปัญหาได้แก่ การ บริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการเตรียมบทเรียนในการสอนซ่อมเสริมไม่เพียงพอ รอง ลงมาได้แก่ การอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกันทำได้น้อย และการ เชิญวิทยากรมาให้ความรู้ยังทำให้น้อย คิดเป็นร้อยละ 40.00 และ 38.08 ตามลำดับ

ปัญหาที่พบโดยครูผู้สอนในโรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 57.97, 60.34 และ 60.15 ตามลำดับ ปัญหาได้แก่ ครูผู้สอนไม่มีเวลาเตรียมการสอนซ่อมเสริม ว่างล่วงหน้า รองลงมา สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน ได้แก่ เอกสารให้ความรู้ เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะสอนซ่อมเสริมไม่เพียงพอและไม่มีข้อมูล เกี่ยวกับความต้องการของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 52.17 และ 24.64 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน ได้แก่ เอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับ เนื้อหาที่จะสอนซ่อมเสริมมีไม่เพียงพอและการกำหนด จุดประสงค์การสอนซ่อมเสริมไม่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 58.62 และ 18.97 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ได้แก่ เอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับ เนื้อหาที่จะสอน ซ่อมเสริมมีไม่เพียงพอและไม่มีข้อมูล เกี่ยวกับข้อบกพร่องและปัญหาของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 48.12 และ 27.82 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็น ร้อยละ 59.62 ปัญหาได้แก่ ครูผู้สอนไม่มีเวลาเตรียมการสอนซ่อมเสริมว่างล่วงหน้า รอง ลงมาได้แก่ เอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับ เนื้อหาที่จะสอนซ่อมเสริมมีไม่เพียงพอและไม่มีข้อมูล เกี่ยวกับข้อบกพร่องและปัญหาของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 51.54 และ 22.69 ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับการนำเสนอบทเรียนในการสอนซ่อม เสริม ปัญหาที่พบโดยผู้บริหาร
โรงเรียน สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 57.97 ปัญหา
ได้แก่ การบริการเอกสารให้ความรู้เพื่อให้ครูศึกษาด้วยตนเองไม่เพียงพอ รองลงมาได้แก่
การฝึกอบรม เกี่ยวกับวิธีการสอนซ่อม เสริมแก่ครูผู้สอนมีการจัดน้อยและการอภิปรายร่วมกันของ
ครูผู้สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกันยังทำได้น้อย คิดเป็นร้อยละ 47.83 และ 31.88
ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 56.90 ปัญหา
ได้แก่ การบริการเอกสารให้ความรู้เพื่อให้ครูศึกษาด้วยตนเองไม่เพียงพอ รองลงมาได้แก่
การฝึกอบรม เกี่ยวกับวิธีการสอนซ่อม เสริมแก่ครูผู้สอนมีการจัดน้อย คิดเป็นร้อยละ 53.45
การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ยังทำได้น้อยและการอภิปรายร่วมกันของครูผู้สอนกลุ่มประสบการณ์
เดียวกันยังทำได้น้อย คิดเป็นร้อยละ 36.21 เท่ากัน สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่า
ชั้นเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 58.65 ปัญหาได้แก่ การฝึกอบรม เกี่ยวกับวิธีการสอน
ซ่อม เสริมแก่ครูผู้สอนมีการจัดน้อย รองลงมาได้แก่ การบริการเอกสารให้ความรู้ เพื่อให้ครู
ศึกษาด้วยตนเองไม่เพียงพอและการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ยังทำได้น้อย คิดเป็นร้อยละ
52.63 และ 41.35 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็น
ร้อยละ 55.00 ปัญหาได้แก่ การบริการเอกสารให้ความรู้ เพื่อให้ครูศึกษาด้วยตนเองไม่
เพียงพอ รองลงมาได้แก่ การฝึกอบรม เกี่ยวกับวิธีการสอนซ่อม เสริมแก่ครูผู้สอนมีการจัดน้อย
และการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ยังทำได้น้อย คิดเป็นร้อยละ 54.62 และ 37.31
ตามลำดับ

ปัญหาที่พบโดยครูผู้สอนในโรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 57.97,
58.62 และ 65.41 ตามลำดับ ปัญหาได้แก่ ครูใช้เทคนิคและวิธีสอนไม่แตกต่าง
จากการสอนตามปกติ รองลงมา สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครู
มากกว่าชั้นเรียน ได้แก่ ครูไม่ได้เตรียมกิจกรรมและสื่อการสอนไว้ล่วงหน้า คิดเป็นร้อยละ
40.58 และ 48.12 ตามลำดับ และครูไม่ใช้สื่อประกอบการสอน คิดเป็นร้อยละ
36.23 และ 39.85 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน ได้แก่ ครูไม่ใช้
สื่อประกอบการสอนและครูไม่ได้เตรียมกิจกรรมและสื่อการสอนไว้ล่วงหน้า คิดเป็นร้อยละ
56.90 และ 48.28 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่
คิดเป็นร้อยละ 61.92 ปัญหาได้แก่ ครูใช้เทคนิคและวิธีการสอนไม่แตกต่างจากการสอน
ตามปกติ รองลงมาได้แก่ ครูไม่ได้เตรียมกิจกรรมและสื่อการสอนไว้ล่วงหน้าและครูไม่ใช้

สื่อประกอบการสอน คิดเป็นร้อยละ 46.15 และ 42.69 ตามลำดับ

ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลการสอนซ่อม เสริม ปัญหาที่พบโดยผู้บริหารโรงเรียนทุกประเภท ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 62.32, 60.34 และ 62.41 ตามลำดับ ปัญหาได้แก่ การบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการประเมินผลการสอนซ่อม เสริมไม่เพียงพอ รongลงมา สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้น เรียน ได้แก่ การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ยังทำให้น้อยและผู้บริหารให้ค่าปรึกษาแก่ครูผู้สอนได้ไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละ 36.23 และ 27.54 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน ได้แก่ การอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกันทำได้น้อยและการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ยังทำให้น้อย คิดเป็นร้อยละ 37.93 และ 36.21 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน ได้แก่ การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ยังทำให้น้อยและการอภิปรายร่วมกันของครูผู้สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกันยังทำได้น้อย คิดเป็นร้อยละ 46.62 และ 39.10 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 61.92 ปัญหาได้แก่ การบริการเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการประเมินผลการสอนซ่อม เสริมไม่เพียงพอ รongลงมา ได้แก่ การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ยังทำให้น้อยและการอภิปรายร่วมกันของครูที่สอนกลุ่มประสบการณ์เดียวกันยังทำได้น้อย คิดเป็นร้อยละ 41.54 และ 34.62 ตามลำดับ

ปัญหาที่พบโดยครูผู้สอน สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียนและโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 44.93 และ 42.11 ตามลำดับ ปัญหาได้แก่ ไม่มีการจัดทำเอกสารหลักฐานการประเมินผลการสอนซ่อม เสริม รongลงมา ได้แก่ ครูไม่มีความรู้และทักษะในการสร้างเครื่องมือประเมินผลการสอนซ่อม เสริม คิดเป็นร้อยละ 40.58 และ 41.35 ตามลำดับ และครูใช้วิธีการประเมินผลไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอนซ่อม เสริม คิดเป็นร้อยละ 11.59 และ 18.80 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่ปัญหาได้แก่ ครูไม่มีความรู้และทักษะในการสร้างเครื่องมือประเมินผลการสอนซ่อม เสริมและไม่มีการจัดทำ เอกสารหลักฐานการประเมินผลการสอนซ่อม เสริม คิดเป็นร้อยละ 44.83 เท่ากัน รongลงมาได้แก่ ครูใช้วิธีการประเมินผลไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอนซ่อม เสริมและครูใช้วิธีการประเมินผลไม่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 20.69 และ 8.62 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 44.23 ปัญหาได้แก่ ไม่มีการจัดทำ

เอกสารหลักฐานการประเมินผลการสอนซ่อม เสริม รองลงมาได้แก่ ครูไม่มีความรู้และทักษะ
ในการสร้าง เครื่องมือประเมินผลการสอนซ่อม เสริมและครูใช้วิธีการประเมินผลไม่สอดคล้องกับ
จุดประสงค์การสอนซ่อม เสริม คิดเป็นร้อยละ 41.92 และ 17.31 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ปัญหาในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อม เสริม ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี

ปัญหาในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อม เสริม	ร.ร.ครูไม่ครบชั้น เรียน		ร.ร.ครูพอดีชั้น เรียน		ร.ร.ครูมากกว่าชั้นเรียน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อม เสริม	N=69		N=58		N=133		N=260	
<u>ปัญหา เกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลการจัดสอน</u>								
<u>ซ่อม เสริม</u>								
1. ปัญหาที่พบโดยผู้บริหารโรงเรียน								
1.1 ไม่ได้จัดทำโครงการติดตามผลการสอน								
ซ่อม เสริม	27	39.13	25	43.10	57	42.86	109	41.92
1.2 ครูผู้สอนไม่ได้จัดทำบันทึกการสอนซ่อม เสริม	29	42.03	21	36.21	43	32.33	93	35.77
1.3 ไม่มีการรายงานผลการสอนซ่อม เสริม	27	39.13	15	25.86	49	36.84	91	35.00
1.4 การรายงานผลการสอนซ่อม เสริมไม่เป็นไปตามกำหนด	23	31.88	18	31.03	40	30.08	81	31.15
1.5 รูปแบบการรายงานผลการสอนซ่อม เสริมไม่เหมาะสม	17	24.64	9	15.52	25	18.80	51	19.62

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ปัญหาในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อม เสริม	ร.ร. ครูไม่ครบชั้น เรียน N=69		ร.ร. ครูพอดีชั้น เรียน N=58		ร.ร. ครูมากกว่าชั้น เรียน N=133		รวม N=260	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.6 ไม่มีการสรุปผลการสอนซ่อม เสริม	27	39.13	19	32.76	44	33.08	90	34.62
1.7 ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ในการให้ข้อมูลการจัดสอนซ่อม เสริม	14	20.29	15	25.86	32	24.06	61	23.46
2. ปัญหาที่พบโดยครูผู้สอน								
2.1 ไม่มีการบันทึกผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคน	19	27.54	18	31.03	40	30.08	77	29.62
2.2 ไม่มีการทดสอบความก้าวหน้าในการเรียนของ ักเรียน	15	21.74	15	25.86	33	24.81	63	24.23
2.3 ไม่มีการสรุปผลการเรียนของนักเรียนที่เข้ารับ การสอนซ่อม เสริม	16	23.19	13	22.41	39	29.32	68	26.15
2.4 การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่เข้ารับ การสอนซ่อม เสริม ยังไม่ทั่วถึง	20	28.99	23	39.66	64	48.12	107	41.15
2.5 ไม่มีการสรุปผลการสอนซ่อม เสริม	25	36.23	9	15.52	31	23.31	65	25.00

จากตารางที่ 12 แสดงข้อมูลปัญหาในการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อม เสริม ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อม เสริม ปัญหาที่พบโดยผู้บริหารโรงเรียน สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 42.03 ปัญหาได้แก่ ครูผู้สอนไม่ได้จัดทำบันทึกการสอนซ่อมเสริม รองลงมาได้แก่ ไม่ได้จัดทำโครงการติดตามผลการสอนซ่อมเสริม ไม่มีการรายงานผลการสอนซ่อมเสริม และไม่มีการสรุปผลการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 39.13 เท่ากัน สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 43.10 ปัญหาได้แก่ ไม่ได้จัดทำโครงการติดตามผลการสอนซ่อมเสริม รองลงมาได้แก่ ครูผู้สอนไม่จัดจัดทำบันทึกการสอนซ่อมเสริมและไม่มีการสรุปผลการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 36.21 และ 32.76 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 42.86 ปัญหาได้แก่ ไม่ได้จัดทำโครงการติดตามผลการสอนซ่อมเสริม รองลงมาได้แก่ ไม่มีการรายงานผลการสอนซ่อมเสริม และไม่มีการสรุปผลการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 36.84 และ 33.08 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 41.92 ปัญหาได้แก่ ไม่ได้จัดทำโครงการติดตามผลการสอนซ่อมเสริม รองลงมาได้แก่ ครูผู้สอนไม่ได้จัดทำบันทึกการสอนซ่อมเสริมและไม่มีการรายงานผลการสอนซ่อมเสริม คิดเป็นร้อยละ 35.77 และ 35.00 ตามลำดับ

ปัญหาที่พบโดยครูผู้สอน สำหรับโรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 36.23 ปัญหาได้แก่ ไม่มีการสรุปผลการสอนซ่อมเสริม รองลงมาได้แก่ การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่เข้ารับการสอนซ่อมเสริมยังไม่ทั่วถึงและไม่มีการบันทึกผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคน คิดเป็นร้อยละ 28.99 และ 27.54 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูพอดีชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 39.66 ปัญหาได้แก่ การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่เข้ารับการสอนซ่อมเสริมยังไม่ทั่วถึง รองลงมาได้แก่ ไม่มีการบันทึกผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคน และไม่มีการทดสอบความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 31.03 และ 25.86 ตามลำดับ สำหรับโรงเรียนที่มีครูมากกว่าชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 48.12 ปัญหาได้แก่ การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่เข้ารับการสอนซ่อมเสริมยังไม่ทั่วถึง รองลงมาได้แก่ ไม่มีการบันทึกผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคนและไม่มีการสรุปผลการเรียนของนักเรียนที่เข้ารับการสอน

ซ่อม เสริม คิดเป็นร้อยละ 30.08 และ 29.32 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 41.15 ปัญหาได้แก่ การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่เข้ารับการสอนซ่อม เสริมยังไม่ทั่วถึง รองลงมาได้แก่ ไม่มีการบันทึกผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคนและไม่มีการสรุปผลการเรียนของนักเรียนที่เข้ารับการสอนซ่อม เสริม คิดเป็นร้อยละ 29.62 และ 26.15 ตามลำดับ

จากการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดสอนซ่อม เสริมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี พบว่า สภาพการจัดสอนซ่อม เสริม โรงเรียนส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมายในการจัด เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและปัญหาในการเรียนของนักเรียน ดำเนินการวินิจฉัยข้อบกพร่องและปัญหาในการเรียนของนักเรียนก่อนสอนซ่อม เสริม โดยผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนร่วมกันวินิจฉัย ด้วยวิธีการสังเกต เตรียมการสอนซ่อม เสริม โดยประชุมครู เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ จุดมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการจัดสอนซ่อม เสริม กำหนดให้ครูประจำชั้น เป็นผู้ดำเนินการจัดสอนซ่อม เสริม ให้ครูผู้สอนแต่ละคน เป็นผู้กำหนดเวลาในการสอน สถานที่ที่ใช้สอนซ่อม เสริม ได้แก่ ห้องเรียนปกติ และโรงเรียนบริการ เอกสารให้ความรู้สำหรับครูศึกษา เกี่ยวกับการจัดสอนซ่อม เสริม ดำเนินการสอนซ่อม เสริมโดยกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อม เสริมโดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จัดบทเรียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอนซ่อม เสริม จัดสอนนักเรียน เป็นรายบุคคล ด้วยการให้ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม และประเมินผลการสอนด้วยการตรวจผลงานที่มอบหมายให้นักเรียนทำ ติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อม เสริม โดยผู้บริหาร โรงเรียนตรวจสอบบันทึกการสอนของครูผู้สอน

ปัญหาการจัดสอนซ่อม เสริม เกี่ยวกับการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน ปัญหาได้แก่ ไม่มีเครื่องมือในการตรวจสอบข้อบกพร่องของนักเรียน เกี่ยวกับการ เตรียมการสอนซ่อม เสริม ปัญหาได้แก่ ครูผู้สอนไม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและวิธีดำเนินการจัดสอนซ่อม เสริม ครูผู้สอนไม่มี เวลาสอนซ่อม เสริม เพราะมีชั่วโมงสอนและมีหน้าที่พิเศษนอกเหนือจากสอนมาก สถานที่ที่ใช้สอนซ่อม เสริมไม่เหมาะสมและไม่มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจน และการบริการ เอกสารให้ความรู้สำหรับครูผู้สอนไม่เพียงพอ เกี่ยวกับการดำเนินการสอนซ่อม เสริม ปัญหาได้แก่ ครูผู้สอนมีความรู้และความ เข้าใจในการกำหนดจุดประสงค์การสอนซ่อม เสริม ไม่เพียงพอ ครูผู้สอนไม่มี เวลาเตรียมการสอนซ่อม เสริมไว้ล่วงหน้า ครูใช้เทคนิคและวิธี

การสอนไม่แตกต่างจากการสอนตามปกติ และไม่มีการจัดทำเอกสารหลักฐานการประเมินผล
การสอนซ่อม เสริม เกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลการจัดสอนซ่อม เสริม ปัญหาได้แก่
ไม่ได้จัดทำโครงการติดตามผลการสอนซ่อม เสริม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย